

LEELA

je bent niet verantwoordelijk

door

Nathan Wennegers

Trefwoorden: Non-dualiteit / Verlichting

Foto: Pixabay.com

© 2019 Werkgroep Rozenhart

ISBN

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, opnamen, of op welke andere wijze dan ook, hetzij chemisch, elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Je bent niet verantwoordelijk.

Voor wat en waarom?

Voor de wereld. Omdat je niet de wereld bent.

De wereld kan prima voor zichzelf zorgen. 'Ik en de wereld' helpt de wereld niet!

Als jij denkt de wereld te moeten helpen, help je haar niet.

Alleen vanuit keuzeloos gewaarzijn is er geen sprake van een of andere innerlijke autoriteit die wel denkt hoe het moet!

Ruim 7 miljard mensen weten hoe het moet, vanuit hun nationalisme en/of geloof! Het stammenbewustzijn regeert de wereld. Je vindt het stammenbewustzijn ook bij jou in de straat, de ene familie naast en misschien tegenover de andere, nietwaar? Of voetbalsupporters, de ene club die de andere zeer vijandig gezind is!...

Waar is dat keuzeloos gewaarzijn, de moed of inzicht om niemand te zijn?

Waar is die oneindige – innerlijke – ruimte die samenleven nodig heeft?...

Ik begrijp dat mensen zich geroepen kunnen voelen om iets te doen maar Jezus waarschuwde al: Als je de splinter uit het oog wil verwijderen bij je naaste, haal dan eerst die balk uit je eigen oog!... Vertelt Byron Katie ook niet zoiets?!...

Wie iets of iemand wil zijn voor deze wereld, zal toch eerst aan zichzelf behoren te sterven, lijkt me. Zoals een tarwekorrel in de aarde aan zichzelf moet sterven om aan de aarde te ontsnappen en de hemel te bereiken!

Kill the Buddha

Wanneer je een boeddha op je pad tegenkomt, dood hem dan, is een bekende zen-gezegde!

Sommigen nemen deze uitspraak letterlijk: Er zijn aanslagen geweest op de historische Boeddha, op Osho, op Jiddu Krishnamurti, Socrates werd vermoord en Jezus,...

Maar het betreft dat je niet voorbij moet gaan aan jouw innerlijke boeddha. Sommigen zijn al blij met het vinden van een uiterlijke boeddha, verlichte!... Zij geloven bijvoorbeeld dat ze hetzelf nog niet kunnen worden, niet in dit leven.

Dat gezegde zegt, weg met die uiterlijke boeddha!

'Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan.' – Jezus volgens Mattheus. Ja, sommige 'boeddha's' zijn valse leraren en zullen enkel een dwaalleer doorgegeven! Het zijn mogelijke zakkenvullers en mensen die slechts uit zijn op aanzien!...

Toch kun je volgens mij een uiterlijke boeddha niet zomaar afwijzen. Eerst zul je de feiten – zover mogelijk – onder ogen moeten komen. Want er is niets mis met een boeddha, alleen als het ten koste gaat van jouw innerlijke verlichting! Je hebt cultus omtrent een persoon waarvan beweerd wordt dat hij/zij verlicht is, volgens mij lijkt dat meer op een speekwartier of zoiets! Het vraagt moed om alleen te staan in waarheid. Maar we hebben het verschrikkelijke bijgeloof dat je mensen die iets te geven hebben ook moet vereren! Het verheerlijken geeft blijkbaar onszelf dan het gevoel van een zekere zekerheid, waarin weet ik dan niet...

Dus wanneer je een boeddha wilt opruimen zou je hem toch eerst in de ogen moeten zien. Sommige mensen hebben enkel vooroordelen naar alles en iedereen dat maar beweert verlicht te zijn of gerealiseerd. Ze verwerpen iedere leraar en volgens mij daarbij ook hun eigen innerlijke leraar. De innerlijke leraar is iets anders dan je denken-denken. Het heeft ook weinig zin om tegen zogenaamde autoriteiten te zijn en je eigen innerlijke autoriteit daarbij te ontzien.

De innerlijke boeddha vraagt aandacht maar kan in mijn ogen onmogelijk in strijd zijn met een boeddha buiten jezelf. Er is immers maar een boeddha!

Namaste!

Eenheid

De wereld die we waarnemen valt onder tijd. Materie bevat tijd. Er is altijd een proces gaande. Als alles energie is, is op die manier alles een. Als er wisselwerking bestaat tussen alles wat de wereld vertegenwoordigt, is er eenheid op die manier.

Maar eenheid wordt vaak op een religieuze manier gebruikt: dat wij allen een zijn. Dat het leven een is. Maar in de natuur doet alles zijn best om te overleven en dat betekent moord-en-doodslag, dat betekent flink wat ellebogenwerk. Dat betekent misleiding en diefstal. Dieren stelen ook van elkaar! Dat betekent aanpassen of sterven.

NOS vertelt een wereld van verschrikking! De mensheid een?

Wat ik deel met mijn naaste is de behoefte aan: eten, drinken, een dak boven mijn hoofd, kleding, medische zorg,... Daarin zijn we een!

Maar ik zie niet overal liefde en de behoefte om echt alles met elkaar te delen! Je ziet vooral berekenendheid, slimheid, politiek,... en ook wel onbaatzuchtigheid.

De Waarheid is daar waar we zijn maar als deze waarheid niet gezien wordt, wat dan?

Als God liefde is en we ervaren dat niet als ons ware zelf, wat dan?

Mensen beweren dat God achterhaald is of zijn wij zo dom en eigenwijs dat we liever onze verlangens botvieren dan God echt willen leren kennen?

Ja, God is dood, als we God negeren in ons leven!...

Je kunt als agent ook de wet negeren, bestaat er dan geen wet?

In en door liefde is alles een.

In liefde is geen weerstand.

Er zijn mensen die beweren dat er geen vrije wil bestaat. Dat kan hen dan mooi uitkomen, als zij in het verleden de meest verschrikkelijke dingen hebben 'moeten' doen, bijvoorbeeld voor hun regering!...

Uit een onderzoek bij studenten bleek, dat zij die geloofden in een vrije

wil beter presteerden.

Volgens mij is er zat vrije wil, onwil en geen keuze. Voor ieder wat wils!...

Als we alles gadeslaan, zijn we dat alles dan ook of verschijnt dat alles slechts in ons? Als we alles zijn wat we waarnemen, dan is er op die manier eenheid. Als 'ik' als subject niet het object ben maar er geen verzet in mij is naar alles wat ik waarneem, dan kan je niet echt spreken van dualiteit! Ik en de wereld, is volgens mij een illusie. Maar dat je de wereld bent ook. Je bent wel in de wereld maar niet van de wereld. Omdat wat jij werkelijk bent zich nergens tegen verzet en zich nergens aan hecht. Zoals een spiegel in werkelijkheid altijd leeg blijft, omdat zich niets in de spiegel kan hechten wat je daar ook ziet verschijnen. De spiegel is niet in conflict met zijn inhoud. Is zogezegd een met zijn inhoud. Voor God is alles een, omdat God liefde is en in liefde geen ervaring bestaat van afgescheidenheid. Maar de wereld verkondigt een heel andere eenheid: eenheid door nationaliteit, eenheid door geloof, eenheid door stam, eenheid door... Eenheid vind je niet in en door de wereld maar door God te verwerkelijken, als je ware zelf.

Maar doe geen moeite, want je bent er al.

Doe geen moeite, want God heeft jou nimmer verlaten.

Doe geen moeite, want aan vrijheid gaat vrijheid vooraf.

Doe geen moeite wat je bent DAT, wat je zoekt.

Er is enkel DAT.

Wie is Jiddu Krishnamurti?

'Ik geloof dat alle grote leraren der wereld gekomen zijn, niet om nieuwe godsdiensten te stichten, maar om de mensen te verlossen van godsdiensten.' – K

Jiddu Krishnamurti (1895 – 1986) was uniek in mijn ogen omdat hij iedere vorm van autoriteit afwees, ook die van zichzelf. Hij ging in dialoog en hield toespraken.

Hij wilde niet verheerlijkt worden! Hij wilde geen volgelingen!

Toch bleven mensen naar hem opkijken en bleven veel mensen hem trouw.

Hij wilde enkel meewerken aan de innerlijke vrijheid van de mens. Hij gaf daarbij geen bepaalde weg aan. Hij gaf geen bepaalde theorie. Hij wilde geen guru zijn, hij wilde geen ashram. Hij zei: Een religieuze geest is gericht op feiten.

Hij sprak over het heilige, Het.

Hij zei ook, mensen die zeggen te weten, weten niet.

Het heilige kon je volgens hem niet uitnodigen. Je kunt je raam wel openzetten maar je weet niet of dat het komt.

Hij voelde zich close met de Boeddha. Zijn leringen zouden in wezen niet anders zijn. Maar... je hoeft geen boeddhist te zijn om de leringen van de Boeddha te onderzoeken op waarheid.

Hij zei dat ie tot de rijkste mensen van de wereld had kunnen behoren, omdat hem alles werd geschonken, vanwege zijn mooie ogen! Als hij iets accepteerde verdween het in de stichting.

De laatste keer dat K in Nederland lezingen gaf was in 1981, er kwamen duizenden mensen op af. De toegang was gratis!

Ook het zogenaamde niet-volgen kan een valkuil zijn als je K overal in gelijk geeft.

Volgens mij was zijn kern-lering: Kijk naar jezelf. Wees alert. Wees keuzeloos gewaar. In zien ligt actie. En... aan vrijheid gaat vrijheid vooraf! 'De Waarheid is een land zonder paden.'

Toen hij stierf, heen ging, liet hij niemand achter om hem op te volgen. Zijn boeken moeten voor zichzelf spreken!

Hij zei ook, als je mijn leringen uitlegt aan anderen, zeg dan niet dat ik het zo bedoelde maar... dat je denkt dat K het zo bedoelde.

Geluk

Geluk als emotie, is relatief. Het volgende moment kun je bijvoorbeeld verdrietig zijn door een verlies van een naaste.

Bij jonge kinderen zie je ook wisselende emoties, dat gaat zonder moeite. Toch is er een ondergrond, ik noem dat hier de natuurlijke staat. Dankzij hun natuurlijke staat ervaren kinderen zonder moeite, dus totaal, de emoties.

Wanneer deze natuurlijke staat verstoord is, zijn dus ook de emoties verstoord, heb je moeite gekregen met voelen. Maar als je innerlijke energie stroomt zoals bij een kind, voel je wat je voelt zonder een keuze vooraf. Dan maakt het je allemaal niet meer uit wat je voelt, het is enkel energie door jou heen stroomt. Dan zul je ook bemerken dat je je vrij en gelukkig voelt.

Door voorkeur te hebben en te krijgen voor bepaalde emoties, je te identificeren, je te hechten aan... verstoort je de natuurlijke staat van zijn. Het klopt dat je niet je emoties bent. En als je niemand bent heb je geen moeite met emoties. In niets kan alles zijn. Als niemand kun je gelukkig zijn; niet als een bepaalde emotie die even voorbij komt maar als het natuurlijke effect van een niet verstoord emotioneel leven.

Kun je zonder voorwaarden gelukkig zijn? Kun je niemand zijn?

Het portret van zelfkennis

Die is er volgens mij niet, je zou het ook de lege spiegel kunnen noemen! Normaal zien we onszelf in een spiegel, nietwaar? Deze spiegel bevestigt ons ik, als mens.

Vanuit ons menselijk denken, verwachten we van zelfkennis hetzelfde, iets te zien!

We zijn altijd op zoek naar 'iets', met minder zullen we geen genoegen nemen.

Daarom dat psychologen (semi-wetenschappers) niet geloven in liefde. Wel in gedachten over liefde. Maar zij geloven niet in liefde als een feit naast gedachten en gevoelens. Het menselijk gedrag gaat volgens hen over wat je denkt en voelt, emotioneel gezien. Ook geloven zij dat je het brein bent.

Goed, je hebt altijd mensen met een papiertje psychologie die anders denken en geloven. Zo had je bekende psychiater Jan Foudraïne. Hij durfde buiten de box te denken maar werd zelf gauw daardoor voor gek versleten, nietwaar?

Zelfkennis is niet wat je denkt. Ook al denk je nog zo ruim, zoals Jan Foudraïne dat deed!

Zelfkennis vind je niet in India of in Israël of ergens om de hoek.

Het denken zal altijd met iets komen, ook al zegt het dat het niets is: dat is dan toch ook weer een concept?!

De heer Foudraïne (ook bekend onder de naam Swami Amrito), die ik diverse keren in mijn leven heb mogen ontmoeten, echt een man met een bijzondere stem en schrijftalent, schreef vele boeken over Osho en het onderwerp verlichting! Zijn boeken konden ernaar verwijzen maar zelfkennis zelf niet bevatten!...

De lege spiegel gaat over jou, je zult niets zien maar je zult eerst alle ervaringen en inzichten van de wereld hebben als je denkt iets te moeten zien. Net als al die prachtige boeken van Jan Foudraïne.

Ja, je bent er al. Er valt eigenlijk niets nieuws te zien. Kan jij genoeg nemen met niets? Met dat je er al bent?

Jan heeft gezeten aan de voeten van Osho, en hij had een persoonlijk onderhoud met Jiddu Krishnamurti. Krishnamurti zag wel aan Amrito dat er iets was gebeurd in hem. Dat ie was aangeraakt door Osho! Dat ie verliefd geworden was op de verlichting zelf, indien mogelijk.... Maar K zag ook, dat ie de laatste stap nog moest zetten: het loslaten van Osho zelf.

Ja, we hechten ons aan van alles en iedereen, ook aan onze leraar/meester (zoals Osho zichzelf liever omschreef). Vroeg K dat Amrito geen liefde meer mocht ervaren naar Osho? Of dat ie moest breken met zichzelf afhankelijk op te stellen?!

Amrito werd ook verliefd op Alexander Smit. K zei keer op keer tegen zijn toehoorders, het leven, de waarheid is niet romantisch. Een lege spiegel, is dat zeker niet!

Een glimp van de waarheid is nog niet de waarheid zelf. Zoals het bekende voorbeeld van tien blinde zoekers die een olifant tegen komen (waarvan ze nog nimmer hebben gehoord!). De een voelt zijn poot, en geeft een omschrijving van zijn 'olifant'. De ander voelt zijn slurf, en geeft deze versie van wat de olifant behoort te zijn. Zelfkennis is meer dan een glimp! Ja, Jan had zeker een glimp van de waarheid gezien! Misschien wel meerdere glimpen,... Hiermee wil ik hem niet beoordelen. Misschien was ie uiteindelijk wel volledig gerealiseerd, de hemel weet dat! Het gaat hier om hoe prachtig wij van alles weten te vertellen – ook de schrijver hier – over wat de waarheid zou moeten zijn of is. Ook de omschrijving: de lege spiegel, zijn slechts woorden en nimmer de Waarheid zelf.

Maar zoals Osho al zei: Kijk naar de richting waar mijn vinger naar wijst, ga niet zitten zuigen op die vinger! En daar waarschuwde ook K voor! Alleen hij verwierp daarbij ook het hele idee van meester en ashram gedoe! Nu weten we inmiddels wel waarom. Een ontmoeting met een leraar behoort niet romantisch te wezen (een valkuil voor leraar en zoeker!). Liefde voor wat waar is, is waar het echt om gaat. Ja, de spiegel is leeg.

Romantiek? ach, koop een bos bloemen voor je partner!...

Persoonsverheerlijking

Zou niet in het leven van een mens aanwezig behoren te zijn.

Persoonsverheerlijking corrumpeert.

Dat je een zeker respect voor elkaar kan hebben, zoals voor je huisarts of voor je zeer oude buurvrouw is weer een ander verhaal.

Er zijn ouders die hun kinderen aanbidden. Ik zie daar weinig goeds van!...

En kinderen die hun ouders vereren!

Ik weet nog dat ik als kind het zag bij onze eigen familie. Wij hadden

gelijk bij een probleem in de straat en niet de anderen!... Ik begreep toen al dat dat natuurlijk onzin was! En dat is ook altijd zo gebleven. Mijn liefde voor waarheid was groter dan die voor mijn eigen familie, of voor wie dan ook. Ik liep daardoor weleens aardige aanbiedingen mis maar dat interesseerde me voor geen meter.

Je kunt onmogelijk zeggen dat je van alle mensen houdt als je daarnaast aan persoonsverering doet.

Mijn leraar verafgood ik beslist niet. Maar ik zie wel waarin hij verder is dan ik als mens, daarin ben ik dan ook zijn leerling. Moet je een leraar vereren, alleen maar omdat hij mogelijk een stapje verder is?

Leraar en leerling zijn een

Je bezoekt een Bijeenkomst in Waarheid en hebt een inzicht, een doorbraak, een ervaring van non-dualiteit (hoe je het ook moge omschrijven).

Maar je volgende stap is dan niet zelf een bijeenkomst houden maar zulke bijeenkomsten, bij wie dan ook, te blijven volgen. Je zegt, ik heb het wel gezien maar ben nog niet klaar om zelf bijeenkomsten te geven!

Dit bespraken we gisteren op onze bijeenkomst hier in Bloemendaal, omdat diverse deelnemers spraken over hun eigen inzichten!

Ik zei: Jullie zijn zeer gezegend, doe er wat mee. Want de boodschap van non-dualiteit is de moeite van het vernemen waard. Maar ik zag de twijfels op hun gezichten. Een ervaring hebben is iets anders dan bijeenkomsten geven, zeiden ze bijna in koor. Ze gaven wel aan waarom, en natuurlijk hadden ze gelijk, zeker in hun eigen ogen! Maar... ik probeerde uit te leggen dat het volgens mij een onderdeel is van hun transformatie, hun inzicht of ervaring die ze hebben gehad. Om zich volledig weerbaar te voelen naar de mensen om hun heen, op de werkvloer, vrienden, gezin, op straat, e.d.

Dat je zonder moeite kan praten over jezelf, over het inzicht.

Trek de cirkel ruimer om jezelf heen. Het gevaar kan zijn dat je in je eigen wereldje van 'inzicht' gaat zitten.

Natuurlijk kun je zoiets niet bij jezelf afdwingen maar het is belangrijk om verder te kunnen kijken dan enkel, ik heb iets gezien.

Volgens mij pak je op die manier jouw verlichting dan geheel op. Zoals Jezus van zijn discipelen verwachtte dat ze hem niet alleen volgden, inzichten hadden en ervaringen maar ook dat ze ervan getuigden. Net als hij... En bij de Boeddha was het echt niet anders!...

De aanwezigen hadden niet hun inzicht en/of ervaring bij mij gehad, dat maakte voor mij beslist niet uit. Ik zie het als onderdeel van hun proces van zelfkennis!

Dat lichaam, hart en mind geheel op een lijn komen. Weerstand waar ook waargenomen worden, onderkent en volledig begrepen.

De leerling is een met de leraar. Zij zijn een!

Dat wat Gezien is of wordt vraagt ook een body.

Een leraar hoeft nog geen guru te zijn...

Sommige mensen vinden persoonlijke verering heel leuk. Zoals bijvoorbeeld popsterren met hun groupies! Grenzen kunnen daarbij heel makkelijk worden overschreden.

Je vindt het zelfs bij motorclubs waarbij de mannen zichzelf als onverslaanbare goden zien en groentjes en vrouwen alles voor hen over dienen te hebben.

Nu heb je dat dan ook bij leraren die zich als een guru gedragen en zelfs daarbij nog een ashram om zichzelf heen hebben laten oprichten. Er gebeuren dan van die voorspelbare dingen, als lust naar macht, geld en seks.

Niets mis met iemand die een serieuze boodschap over zelfkennis wil brengen en daarbij zelf in alle eerlijkheid zijn/haar ervaring deelt. Er zijn geen garanties, al willen mensen die meteen zien en worden leraren op een voetstuk gezet maar... er ook weer even makkelijk vanaf gestoten!... De Kerk vond het nodig van Jezus een god te maken. Hem te aanbidden als God zelf. Terwijl Jezus van Nazareth, de timmerman zoon, enkel zijn eenheid met God benadrukte. Toen iemand zei, goede meester, reageerde hij met: alleen God is goed!

Ook Sri Ramana Maharshi wilde niet als een god behandeld worden. Hij wilde zelfs niet dat de bezoekers anders zouden behandeld worden als hij, bijvoorbeeld aan tafel, met het uitdelen van eten!...

Franciscus van Assisi beschouwde iedere bezoeker als Christus zelf.

Een spirituele leraar zou geen guru moeten willen zijn met een ashram. Maar zijn liefde voor de Waarheid wel gewoon behoren te blijven uitdragen. Zo is het ook met de zoekers: zij zouden niet iemand willen moeten vereren. En hun liefde voor de Waarheid zou belangrijker behoren te zijn dan het willen organiseren ervan.

Het gaat bij mij niet om wat wel en niet mag maar om wat werkt en wat niet, wat de geschiedenis al zo vaak heeft bewezen!

...Leo Gura: 'Gurus sleeping with their students does become corrupt and problematic. Especially if they do so frivolously. It's a classic guru trap.'

...Jiddu Krishnamurti zei: Je gaat een gids die jou de weg heeft uitgelegd toch ook niet aanbidden?!

...

Guruland

Het is pijnlijk maar waar, jouw vader of moeder kan een enorme schurk blijken te zijn. Dan maar op zoek naar een ander pappie of mammië? Ja, dan beland je gauw in guruland, nietwaar? Misschien vind je de leraar van

je leven, maakt zo'n man of vrouw je een stuk gelukkiger! Maar... pas op!! <https://gurumag.com/articles/>

De stier is los

Wie zegt dat de Waarheid geen levende waarheid is, heeft er helemaal geen snars van begrepen!

Niet het lichaam, brein en denken betekenen leven maar bewustzijn zelf. Bewustzijn is het leven zelf, de levende waarheid.

Sommige mensen vinden dat ik teveel schrijf of helemaal niet behoort te schrijven. Maar wat moet ik dan doen, onder een boom in Bloemendaal gaan zitten? Terwijl bedelen in Nederland verboden is!... In India respecteren ze nog de Toegewijde van God, hier in Nederland wordt alles als een zwerver bestempeld.

Als er geen uitgever is die je steunt, als er geen suikeroom aanwezig is voor jou, als je niet toevallig uit een bekende familie komt, als je geen een of andere titel hebt, als je niet over het water kunt lopen,... wat dan? Dan draag je gewoon simpelweg heel eenvoudig je eigen marskraampje!... Facebook en een weblog komen dan heel goed uit!...

Je kan natuurlijk ook je mond houden en in een hoekje gaan zitten, stil zijn. Maar Jezus zei bijvoorbeeld: Je ontsteekt geen licht om deze dan vervolgens ergens onder te verbergen!

En Jiddu Krishnamurti zei: Als je de waarheid kent, schreeuw het van de daken!

Nu hoef ik niet te schreeuwen maar ook niet mijn mond te houden.

Een discussie over dat ik nu wel of niet verlicht ben, gerealiseerd, is ronduit kinderachtig. Het gaat om de aanwijzingen die ik geef en dat daar iets meegedaan kan worden of in het geheel niet.

Ik zeg dat jij er al bent.

Dat je nergens naar hoeft te zoeken.

Dat er al sprake is van heelheid.

Dat God of de Waarheid jou in werkelijkheid niet vreemd zijn.

Dat verlichting niet gaat over worden maar zijn.

Je hoeft het natuurlijk niet eens met mij te zijn. Ik zoek immers niet mijn gelijk. Ik probeer interesse op te wekken. Aandacht voor DAT wat is. Ik adviseer nadrukkelijk je innerlijk nergens tegen te verzetten of je ergens aan te hechten. Dat geeft ruimte aan ervaren. Bij verzet en hechten is er sprake van een innerlijk centrum: ik en wat ik waarneem. In werkelijkheid is er niemand. Dat begrijpen, dat direct zien, maakt van jou een vrij mens. Die niet langer gebukt gaat onder een of ander zelfbedacht juk.

Conditionerig

We conditioneren onszelf met hoe wij denken.

Niet het denken zelf is dan het directe probleem maar Hoe wij denken. Hoe denkt een nationalist, een boeddhist, een rijke,...? Denken doen we allemaal, nietwaar?

Als het hoe verdwijnt, verdwijnt daarmee de conditionering door ons denken.

Het denken zelf kan echter niet voor de oplossing zorgen. Het denken is dan toch een onderdeel van het probleem dat Hoe heet.

Door niet langer waarde te hechten aan onze gedachten kan men uitkomen bij Dat wat is.

Als Dat 'verschijnt' is er geen hoe meer.

Het ego is hoe.

Het valse ik.

Hoe word ik verlicht? Er is geen Hoe!

Tat Tvam Asi.

DAT ben jij.

...

De grootste?

"Het uitzonderlijke van zijn verschijning reikt nog verder als men bedenkt dat veel mensen die later bij Krishna Menon, Anandamayi Ma of Nisargadatta Maharaj kwamen mij in vertrouwen vertelden: "Mijn eigenlijke goeroe was toch Ramana Maharshi." Zelfs Wolter Keers, die alles te danken had aan zijn goeroe Krishna Menon, zei eens onder vier ogen tegen me: "Als het er nu écht op aankomt, dan is het toch Ramana Maharshi." Ook Ramesh Balsekar, die in de leer is geweest bij mijn eigen leermeester Nisargadatta Maharaj, vertelde me een aantal jaren geleden, enigszins tot mijn verbijstering: "Ramana Maharshi is mijn echte goeroe." Ik vroeg direct: "Maar waarom? Waarom Ramana Maharshi? Ramana Maharshi was toch geen goeroe zoals hij ook zelf altijd zei?" "Jawel," zei hij, "dat is waar, maar daar was iets ... " Opnieuw dat 'iets', dat ondefinieerbare." – Alexander Smit in zijn boek Het directe pad.

Wie is de grootste?

DAT ben jij.

Tat Tvam Asi.

De geur van vers brood

Het is een opvallende spontane geur, geen geur uit een flesje.

Je ruikt het misschien als je in de ochtend langs een bakkerij loopt of als je zelf brood aan het afbakken bent.

Het maakt je even helemaal wakker en aanwezig, daar waar je bent.

Ook een lange wandeling in de natuur kan dat effect hebben. De natuur die we niet kunnen begrijpen met ons denken. Denkt een boom? Denkt een konijn zoals wij mensen denken?

Als een denker de natuur in stappen en dan doormiddel van dat denken de natuur proberen te begrijpen zal jou niet gelukken.

Op school kun je misschien niet zonder dat denken maar in de natuur is het gauw teveel.

Als je jezelf kent als mens, weet je dat we onderdeel zijn van de natuur.

De mens van vlees en bloed is geen uitvinding geweest van wetenschappers.

Als we onszelf willen blijven kennen, is het belangrijk dat we ons

verbonden blijven voelen met de natuur. Ik houd van de natuur. Maar ik zie hoe zij bedreigd blijft door hen die haar graag uitbuiten.

Ik houd ook van vrouwen en ook vrouwen worden uitgebuit. Binnen alle religies staat de vrouw niet op de eerste plaats. Bij sekshandelaren ook niet.

Als ik me niet vergis, is er nimmer een vrouw wereldkampioen schaken geweest. En dat is toch echt een denksport!...

Zo'n negen maanden zit een kind in de baarmoeder van een vrouw.

Mannen kennen dat niet!...

Negen maanden richt de vrouw haar aandacht naar binnen. Zoals een zenmonnik mediteert op zijn hara. Ook bij deze zenmonnik staat denken niet centraal!...

Natuurlijk heb je kleine en grote schakers, kleine en grote denkers, daar is natuurlijk niets mis mee. Maar denken is niet de weg. Niet de weg naar harmonie en eenheid.

Met je denken kun je heel veel geld gaan verdienen. Je kunt bijvoorbeeld een topadvocaat worden.

Maar hoeveel denken heb je echt nodig om een goede ouder te zijn?

De boodschap van Ramana Maharshi was die van stilte!

Niets beters vond hij dan stilte kon jou vertellen wie jij bent. Er kwamen mensen bij hem met grote vragen maar toen ze bij hem gingen zitten verdwenen deze als sneeuw voor de zon. Wat eerst zo enorm groot probleem leek te zijn... Vragen werden beantwoord door niets, in niets.

Ja, je bent niemand maar je kunt denken van wel.

Je kunt stilte niet imiteren maar wel zijn en DAT is wat jij bent.

De zelfbenoemde leraar

Sommigen doen daar heel minderwaardig over maar... de Boeddha had geen leraar die hem benoemde. Jezus ook niet. En dat zijn toch al twee

enorme spirituele kopstukken.

In de vorige eeuw waren wereldwijd Osho en Jiddu Krishnamurti in het nieuws. Zij spraken en spreken nog, heel veel zoekers aan. Beiden waren geheel zelfstandig begonnen met hun geestelijk werk. Jiddu Krishnamurti was wel eerst ontdekt door de theosofie en naar voren geschoven als het nieuwe voertuig van de wereldleraar maar voor die rol bedankte hij uiteindelijk. Hij ging alleen verder...

De Paus en de Dalai Lama zijn ook wereldwijd bekend maar zijn wel benoemd!

Binnen de Advaita zijn Sri Nisargadatta en Sri Ramana Maharshi heel bekend. De eerst genoemde hier, volgde wel een bepaalde lijn, en de tweede niet!

Het lijkt er echt bijna op dat de grote der aarde, zelfbenoemde leraren zijn. Grappig want daar wordt volgens mij vaak zo minderwaardig overgedaan.

Wil de echte leraar opstaan. Dat is natuurlijk moeilijk te bepalen. Maar het zijn geen psychologen of middelbare school leraren die je wel eventjes kunt beoordelen op hun ervaring en opleiding.

Een spirituele leraar blijft een ontdekking net als zelfkennis trouwens.

Menselijke relaties...

Meestal worden goeroes gedemoniseerd, als de omgang van de volgeling met de leraar niets blijkt te zijn, pijnlijk en dergelijke.

Maar waar volgens mij de meeste slachtoffers vallen is binnen de simpelweg huis-tuin-en-keuken-relaties. Wat daar niet allemaal gebeurt of kan gebeuren, jeetje!... En toch begint iedereen er weer aan, al is het een gloednieuwe relatie met iemand anders.

Zelfs kinderen die misbruikt en mishandeld zijn keren wel eens weer terug naar hun ouders.

Stelletjes die elkaar de dag ervoor nog in de haren vlogen, zijn de volgende dag weer dikke vrienden en niemand heeft het er meer over!...

We weten vrijwel allemaal uit de praktijk, dan een normale relatie niet zo gemakkelijk is als men wel wenst.

Als je je inlaat met een goeroe, wees dan op je hoede, kijk ook uit voor jezelf. Projecteer niet de behoefte aan een warme vader of moeder op deze persoon, alleen maar om dat ie er zo uitziet.

Jiddu Krishnamurti sprak vaak over verlichte dictators en ashrams als concentratiekampen. Hij wilde zelf niet als een autoriteit worden gezien!

Maar mensen die hem de hand schudde met een titel voor hun eigen naam, vond ie ronduit zielig. 'Dokter De Graaf!, aangenaam!'... Hij zei: Net of dat deze mensen zelf niemand zijn.

Ook in de geestelijke hulpverlening heb je boeven. Mensen die meer kapot maken dan...

En wat denk je van regeringen die zonen en dochters oproepen voor hun land te vechten? Veel van deze jonge mensen keren nimmer meer normaal terug binnen de samenleving, alleen maar omdat bepaalde landen niet met elkaar konden of wilden omgaan.

Maar als een goeroe valt: dan is het groot nieuws.

Zeker... het is nieuws en laten we dat dan gewoon onder ogen zien, net als de rest van alle shit in de wereld, nietwaar?

Maar je kunt dingen opblazen, alleen maar omdat jij toevallig helemaal niet gelooft in verlichte leraren.

Prima, maar steek dan minstens ook dan de hand in eigen boezem.

'Shit happens all the time.'

Het afwijzen van emoties?

Een rijtje van onze emoties: Adoratie – Afschuw – Amusement – Angst – Bang – Bedroefd – Bewondering – Empathische pijn – Esthetische waardering – Horror – Interesse – Jaloers – Kalmte – Nostalgisch – Ongemak – Ontzag – Opwinding – Plezier – Romantisch – Seksuele opwinding – Sympathie – Tevreden – Triomfantelijk – Vermaak – Verveling – Verward. (Volgens deze bron: [https://www.mijngezondheidsgids.nl/we-geen-6-27-verschillende-emoties/.](https://www.mijngezondheidsgids.nl/we-geen-6-27-verschillende-emoties/))

Identificatie met een emotie zorgt ervoor dat we emotioneel verstoord raken. Bijvoorbeeld, als je alleen maar plezier wil ervaren en geen boosheid. En dergelijke!...

Ben je je gevoel?

Ik zeg nee, dus is er ook geen reden om je er tegen te verzetten of je je eraan te hechten (want dat is dan hetzelfde).

Als je gevoelens mogen stromen, dan pas kun je je echt gelukkig voelen, vrij. Maar kiezen tussen bepaalde emoties zorgen ervoor dat je je gevoelsleven verstoort en dat maakt nimmer gelukkig.

Een belangrijk onderscheid daarbij is, dat liefde geen emotie is. Daar kun je natuurlijk anders over denken. Psychologen verklaren volgens mij alles als bepaalde gedachten.

Is de liefde van God een bepaalde gedachte voor jou?

Is jouw hart ooit volledig open gegaan voor alles en iedereen?

Liefde is volgens mij tijdloos en niet van deze wereld. Liefde laat zich niet verklaren enkel ervaren.

Aan het web van emoties kun je nimmer ontsnappen. Werkelijke vrede gaat daaraan voorbij.

Aan de ene kant kun je niet om je emoties heen. Aan de andere kant behoort je te begrijpen wie of wat je werkelijk bent. Dat's zelfkennis. Je bent niemand en daardoor kun je volledig iemand zijn, mens. Godmens. Weet dat de kortste zin in de Bijbel is: 'Jezus weende.'

Jezelf zijn

Wanneer ben je niet jezelf dan? Dat kan als er sprake is van innerlijke verdeeldheid.

Nu ga ik hier niet spreken als een psychiater, want dat ben ik niet. En het wil ook niet zeggen, dat deze zeer geleerde mensen zelf niet gespleten zouden kunnen zijn.

Volgens mij ben je gespleten als je God of DAT wat je werkelijk bent niet kent als jezelf.

Want aan de ene kant ben je geheel vrij en aan de andere kant ben je geïdentificeerd met de bodymind.

Aan de ene kant zeg je te geloven in God en aan de andere kant zeg je misschien ook te geloven dat je het lichaam bent.

Het kan ook zo zijn dat je gelooft in God of denkt DAT te zijn en daarbij ook beweert niet het lichaam te wezen, alleen... je hebt dat niet volledig gerealiseerd. Je denkt het... Je ziet het niet... Dat denken vertegenwoordigt feitelijk geen eenheid volgens mij.

Je kunt dus denken jezelf te zijn. En je kunt denken dat je niet echt jezelf kunt zijn. Je kunt van alles denken, nietwaar? Daarom dan ook ligt volgens mij niet het antwoord binnen ons denken.

Enkel als je keuzeloos gewaar bent zie je direct wat er aan de hand is. In dat zien is er geen verdeeldheid.

En hoe wordt je keuzeloos gewaar?

Nou, vergeet dat hoe.

Het is onze ware natuur.

Er is al sprake van gewaarzijn! Je neemt als waar. JIJ bent gewaarzijn. Alleen kun je denken van niet of vanuit je denken proberen gewaar te zijn.

Het denken en identificatie liggen als probleem aan de wortels van de Levensboom.

Ja, je bent al vrij.

Psychologie van de verlichting?

Die bestaat niet.

Verlichting gaat juist over DAT wat voorbij gedachten en gedrag ligt.

Je kunt verlichting proberen te psychologiseren dat maakt misschien de psychologie interessanter maar je blijft ermee buiten de poort staan, de poortloze poort.

Vrijheid gaat aan vrijheid vooraf, zei Krishnamurti al zo prachtig.

DAT wat je werkelijk bent trekt zich niets aan van de wereld en de wereld zoekt enkel zichzelf. In DAT is geen afgescheidenheid, dat houdt in: geen verzet.

DAT is wel in de wereld maar er niet van. Het is geen materie, energie. In DAT tikt geen klok.

Loslaten!

Wetenschap en psychologie hebben niets met Advaita te maken. Advaita is een verwijzing naar directe zelfkennis, daar waar jij bent. Toch zie je mensen die proberen vanuit wetenschap en/of psychologie het directe pad te betreden. Het lijkt dan op springen van een rots met paraschut en beweren te weten wat het is: alles los te laten.

Is Advaita niet voor watjes?

Niet iedere sportliefhebber doet aan rugby. En sommigen beoefenen slechts denksporten, zoals schaken en dammen.

Ik heb weinig verstand van de traditionele Advaita Vedanta, met al zijn rituelen en leraar-leraar-opvolging.

In de Lage Landen is het simpelweg een vingerwijzing geworden naar de maan en dat kan iedereen die van zichzelf begrepen heeft waar het omgaat. Sommigen beweren wel uit een lijn van leraren te komen, die terug te voeren is naar iemand in India: Sri Ramana Maharshi, Poonjaji, Sri Nisargadatta, Ramesh Balsekar,...

Je hebt internet-goeroes die geen daadwerkelijke bijeenkomsten houden maar wel een hoop commentaar leveren.

Je hebt niet-welles-verlichten, waar nimmer echt duidelijk wordt dat ze nu verlicht zijn of niet.

Je hebt leraren die alles en nietsdoen. Die bijna overal te vinden zijn.

Zoals Jan Koehoorn en Hans Laurentius.

Maar, is Advaita voor watjes?

Je kunt je prima verschuilen achter deze Oosterse filosofie, Jnana yoga, zoals het ook genoemd wordt.

'De bron van alle ellende ligt in de vereenzelviging met het idee: 'Ik ben mijn lichaam en mijn geest (denken-voelen-willen) – een onafhankelijk, op zichzelf staand individu'. Dit is de grote verknoping die ontward moet worden. Jñāna-yoga beoogt dit door de ware individualiteit van de persoon als zuiver, ongedeeld bewustzijn aan het licht te brengen.'

Internet: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Jnana-yoga>.

Hier kun je oneindig over praten, filosoferen nietwaar?

Als je de confrontatie zoekt met iemand die van zichzelf beweert, gerealiseerd te zijn, kan het vuur nader de schenen komen!

Sommigen lijken alleen maar gezellig aan een discussiegroep van zo'n leraar te willen deelnemen. Terwijl het volgens mij juist gaat, dat je terug wordt geworpen op jezelf, net zolang dat je volledig ja zegt. Ja, zegt tegen je aanwezigheid. Daaraan vooraf gaat vaak eerst het volledig ja zeggen tegen de leraar, dat je vertrouwen in hem/haar hebt. Maar er zijn zoekers die dat nooit zullen doen, toegeven aan zulk een ontmoeting. Zelfs Jung ontliiep volgens mij zulk een mogelijkheid, toen hij in India Sri Ramana Maharshi niet echt de moeite waard vond om hem daadwerkelijk te ontmoeten, de confrontatie met hem daar aan te gaan. Mahatma Gandhi wilde wel Sri Ramana ontmoeten maar toen hij op weg was naar hem, volgden de menigten hem overal en werd het op die manier voor hem onmogelijk gemaakt. Sri Ramana had een poster van Mahatma Gandhi in zijn kamer hangen, gaat het verhaal. Gandhi was ruim van voor mijn tijd maar ik heb wel zijn kamer bezocht waar hij de laatste maanden van zijn leven verbleef!...

Denk jij dat je wat te verliezen hebt, dan ben je een watje.

Tja, een 'oordeel'.

Je hebt helemaal niets te verliezen. Misschien je gezonde verstand en je geld, als je niet alert blijft maar dat wil dan niet zeggen dat je de ontmoeting met een leraar dan maar helemaal uit de weg behoort te gaan!

Niet-twee gaat ook over het feit dat er niet zoiets bestaat als iemand buiten jou.

Sri Ramana zei dat God, het Zelf en de Goeroe hetzelfde zijn.

En dat lijkt weer op wat Jezus zei en waarom hij tot de dood werd veroordeeld: Wie mij heeft gezien, heeft God gezien.

Toen Shree Rajneesh aan zijn goeroeschap-carriere begon kreeg hij de naam Bhagwan, wat God betekent of de Gezegende. Wauw... dat vond ik des tijds heel gewaagd, jezelf God te noemen!

...

Bodymind

Lichaam en denken.

Het denken dat een is met het lichaam doormiddel van het brein.

Het denken dat als een kwade geest kan hangen boven het lichaam. Het brein kan verzieken met zaken die niet waar en niet integer zijn.

Het denken dat kan denken God te kennen.

God of de Waarheid zelf is niet van deze wereld. Het kan net als de zon aanwezig zijn op aarde en toch kan de aarde niet de zon omvatten.

Ik noem het denken zonder de Waarheid het ego: het valse ik!

Jezus en Boeddha wezen volledig op een unieke wijze op DAT wat we werkelijk zijn.

Zij zeiden samen, dat haat nimmer haat zal verdrijven. Dat dat een universeel gegeven is!

Zonder de bodymind geen Facebook. De bodymind is niet per definitie goed of slecht.

De levende mens zelf is de(ze) bodymind.

Vraag je af wat je ware natuur is.

Weet dat de denker, het denken en gedachten een zijn.

Je kunt geen werkelijke grip krijgen vanuit het denken op het denken.

Alleen liefde en direct inzicht gaan er aan voorbij.

Denken dat je inzicht hebt is nog geen inzicht.

Inzicht ligt voorbij tijd, denken.

Inzicht ligt voorbij de bodymind.

Een mens van inzicht is ook een mens van liefde.

Je bent meer dan een bundel verlangens en herinneringen. God herinnert ons daaraan!

Geloof

'Ik geloof in mijn kinderen,' zei de moeder.

'Ik geloof dat het gaat regenen,' zei de voorspeller.'Ik geloof dat de

bakker al open is,' zei de buurman.

'Ik geloof niet dat de man schuldig is,' zei de betrokkene.

'Ik geloof dat jij een leeuw bent,' zei de astroloog.'Ik geloof in Boeddha,'
zei de zoeker.

Et cetera!

Je weet iets niet zeker. Je kunt het niet bewijzen. Maar je gelooft er wel in!

Zonder geloof, vertrouwen doe je mogelijk geen stap buiten de deur.

Maar hoeveel mensen zijn niet te makkelijk met hun geloof? Alleen maar omdat het hen het beste uitkomt, ergens wel of juist niet in te geloven.

Wie beschikt nog over een onderzoekende geest?

Misschien geloofde je altijd dat een bepaalde man schuldig ergens aan was. Veel later wordt bewezen, dat dat een misverstand was, het zogenaamde bewijs tegen deze man. De man had ook altijd al gezegd, onschuldig te zijn maar had veel tegen op dat moment!... Goed, wat doe je dan, toch geloven dat ie schuldig is? Dan verdwijnt zulk geloof toch meteen bij harde bewijzen?!

Darwin kwam met de evolutietheorie. Deze man heeft daar heel hard aan gewerkt, dus niet zomaar een theorie, maar gebaseerd op lang wetenschappelijk onderzoek. "Het is niet de sterkste soort die overleeft, noch de meest intelligente. Het is degene die zich het beste kan aanpassen."

Maar hoeveel mensen geloven liever dat we komen van andere planeten of dat we letterlijk geschapen zijn?

Darwin beweerde niet dat God niet bestond. Alleen dat hij het niet wist dat God nu wel of niet bestond. Hij was getrouwd met een zeer gelovige vrouw. Toch konden ze met elkaar leven, hielden ze van elkaar.

Geloof kan richting aangeven. Zoals de optie: ik ga nu boodschappen doen want ik geloof dat de winkels nu wel open zijn. – Misschien blijkt dat je dan toch nog te vroeg bent. Wat dan, blijf je dan toch geloven dat ze open zijn en ruk je keer op keer aan de deur van de winkel? Op laat je je geloof varen en wacht je netjes tot ze echt open zijn?

...

Als je niet vast zit aan je geloof, kan geloof een zekere betekenis hebben in je leven.

Als je iemand mee uit vraagt die je niet kent, geloof je ook ergens, lijkt me. Et cetera. Zonder geloof doe je mogelijk helemaal niets.

Heb je geloof nodig om jezelf te leren kennen?

Je bent er al. Dat is een feit.

Je kunt geloven dat je er niet bent en zulk geloof vertegenwoordigt een conflict.

Iemand die innerlijk verdeeld is kan onmogelijk echt gelukkig zijn.

Jij bent hier en nu en dat valt niet te ontkennen.

Bewustzijn is reeds het geval.

En jij bent bewustzijn. Maar misschien zie en geloof je dat niet.

Ik zeg dat je mij kunt geloven. En dat het een dwaalleer is: dat je het brein bent. Nee, je hebt een brein en bent bewustzijn. Maar... DAT is zelfkennis!

Waarom het ego wel bestaat

Het klopt dat je in werkelijkheid niet het ego bent. Dus maak je hier geen zorgen!

Ons denken werpt een schaduw op ons leven. Dat is een feit. Maar ook dat denken zijn we niet werkelijk.

Dat wat we werkelijk zijn ligt voorbij deze wereld.

De wereld die ons dagelijks overspoelt met gedachten, gevoelens en fysieke ervaring. Vanuit ons denken proberen we daar grip op te hebben. Dit denken, zonder liefde, werpt een grote schaduw op ons leven. Liefde behoort dan weer geen een of ander idee te zijn binnen dat denken. Maar het licht dat zijn licht laat schijnen in ons denken. Dat kan enkel als we deze liefde realiseren, verwerklijken. Want ook in naam van liefde worden de meest verschrikkelijke dingen gedaan. Liefde als idee werkt niet.

Liefde is een uitnodiging voorbij ons denken te gaan.

Het ego is een verhaal, een verzinsel over wie jij bent. Dat verhaal geeft jou houvast, waar je zo naar verlangt!...

Je bent niemand. Iedere zogenaamde houvast is een verkramping, een beperking zodat je nimmer echt goed leert nadenken.

Het ego is de kanker van het denken.

Liefde is het ware geneesmiddel, omdat liefde geen product is van het denken. De duivel is niets anders dan dat ego. En weet je wat ze zeggen van deze duivel? dat hij/zij de uitvinder is van de uitspraak: De duivel bestaat niet!

Ik zeg daarentegen wees op je hoede! Zelfkennis is direct. En vernietigt

de kracht en de aanwezigheid van het ego! Ga nu niet op zoek naar deze schaduw, wees enkel op je hoede, alert. Je zult het ego gauw genoeg kunnen betrappen. Of beter... daar waar liefde is, is geen verkramping. Waar licht is is geen duisternis. Op die manier hoef je geen onnodige energie te verspillen, aan dat wat eigenlijk toch niet bestaat. Ja, het ego zorgt voor een perfecte paradox: pak me dan als je me krijgen kan! Dat is een valkuil. Zoek niet en je zult vinden.

Heeft het leven zin?

Voor iemand die nodig naar het toilet moet of ziekelijk verliefd is of... zeker, lijkt mij.

En wie bepaalt verder dat het leven nu wel of geen zin heeft?

Vroeger werd er wel gezegd, herinner ik me, als je ergens geen zin in had: dan maak je maar zin!

Vroeger hadden we ook nog de dienstplicht. Dan werd je opgeroepen, geen gezeik verder!

Maar als je nu naar de kosmos kijkt, naar de rest van het universum, wat dan?

Kan de kosmos zeggen: Vandaag heb ik geen zin of wel zin?

En als Getuige, heb je dan ergens een keuze in?

Met mooi weer, als de zon gaat schijnen op de grachten van Amsterdam, lijkt opeens weer alles daar zin te hebben, voor de bezoeker.

Als je geen zin hebt, ga je dan wel of niet naar de tandarts?

Heeft politiek zin bij het oplossen van de wereldlijke problemen?

Volgens mij geeft God of liefde zin aan alles. Zoals zout aan brood smaakt geeft. Hoe prachtig ook het brood eruit zal zien, hoe mooi afgebakken, zonder zout blijft het smaakloos.

De politiek lijkt op een bakkerij zonder zout. Ze komen steeds weer met nieuwe veelbelovende uitzierende broden. Wit, bruin, stokbrood, gesneden, rond, puntjes et cetera. De klant wordt weer gek gemaakt, gelooft in de bakkerij, in wat ie daar allemaal ziet liggen. Maar...

Heeft jouw leven zin?

Waarom dan wel of juist niet?

Dat wat je werkelijk bent ligt voorbij elke betekenis, voorbij iedere conclusie. Maak je dus geen zorgen ergens over. Je kunt niet slagen of zakken.

Maar als sterfelijke mens, de bodymind, kun je er niet omheen tot bloei te komen of niet. Betekenis te hebben voor je naaste of niet. Je kunt wel degelijk een hele onverschillige ouder zijn of niet.

Niet in de identificatie met de bodymind ligt dan het antwoord maar er juist aan voorbij. Een paradox, zagezegd. Ons menselijke groei/bloei vraagt ruimte, het Onmetelijke. DAT wat Jij werkelijk bent. Jij bent het zout der aarde, zoals Christus al verkondigde.

En hoe realiseer je dat? Om aan alles en iedereen te durven twijfelen.

Totale innerlijke twijfel zorgt ervoor dat je los komt van alles. Keuzeloos gewaarzijn is geen uitvindsel van iets of iemand. Maar een natuurlijk feit, als je je nergens meer aan vastklampt. Dus dit gewaarzijn hoef je niet te creëren. Het is geen gevolg. Heeft geen oorzaak. Valt niet onder tijd, zagezegd.

Emotie(s)

Liefde is geen emotie, woede wel.

Angst ook en jaloezie!...

Iemand aardig vinden valt volgens mij gewoon onder een bepaalde emotie.

Liefde is onpersoonlijk, direct en beslist niet van deze wereld.

Woede is volgens mij de basis emotie.

Denk maar aan het bekende vecht- of vluchtgedrag.

Zonder een natuurlijke kwaadheid overleef je het hier niet op aarde, in de

stof! Ieder wezen in de natuur, plant en dier, heeft een of andere verdedigingsmechanisme.

Als je emotioneel gezond in elkaar zit, heb je geen problemen met woede. Maar als je bang bent voor je eigen woede... Als je bang bent voor je emoties...

Ben je heer of meester in je eigen huis of niet?

Verdriet, angst, boosheid,... horen bij ons menszijn. Angst voor onze eigen emoties maakt ons niet gelukkig!...

Je fixeren op liefde maakt jou nog niet gezond en gelukkig.

Ja, liefde is mogelijk van alles het belangrijkste!

Liefde is weg en doel.

Maar liefde weerhoudt ons ook om bang te zijn voor onze emoties.

In liefde kan alles zijn, natuurlijk zijn, nietwaar?

Maar je kunt denken van niet. Dan is het denken een probleem en niet je emotionele wereld.

Het is belangrijk echt te kunnen kijken naar jezelf, zonder ook maar iets goed te praten. Beter te maken dan het in werkelijkheid is. Ja, woede kan schadelijk zijn, voor jezelf en anderen. Daarom is het belangrijk jezelf bovenal te kennen als liefde zelf.

Woede

Ik hoorde eens een leeuw van dichtbij brullen. Wauw, tjeetje!... Ik had meteen een enorm respect voor dat dier!

Heel veel mensen kennen ook niet hun kat. Overdag vooral een liefdiertje maar s'nachts echt een roofdier maar dan slaap jij. Zo kan het zijn dat jouw woede nooit echt gewekt is, sluimert maar wel degelijk bestaat. Misschien heb je een heel softplaatje van jezelf, tot op een dag iemand aan je kind komt of je partner vreemd gaat of... Dan leer je mogelijk geheel plotseling jezelf kennen op een geheel andere manier.

Mensen kunnen beweren dat liefde alles is maar kom niet aan hun...!!

Ja, we lezen in het evangelie ook dat Jezus van Nazareth, de 'klusjesman', ook boos kon worden en dingen bij naam kon noemen!...

Niets menselijks is ons vreemd.

Is de leeuw een eng dier of gewoon zichzelf en een dier waar je maar beter rekening mee kunt houden, niet bij in slaap behoort te vallen?!

Is woede slecht of denken we dat het slecht is?

Demon

Als je je eigen demon hebt ontmoet en er vrede mee hebt gesloten ben je instaat de demon te zien bij anderen en deze volledig de baas te zijn. Omdat je deze werkelijk ook in de ogen kunt zien! *Maar hier kun je het niet mee eens zijn.*

Struikelen over satsangs

Je gaat misschien voor de rust en ontspanning naar een satsang. Een uitje in de plaats van een lekkere sauna. Of je hoopt op wat contact te hebben met de mensen daar, het liefst een leuk gezicht te ontmoeten. Misschien vind je de leraar wel leuk.

Maar hoe zit het met de waarheid? want satsang betekent een ontmoeting in waarheid.

Als onze liefde voor de waarheid niet nummer een staat dan lijkt mij dat een satsang niet meer is dan een uitje!...

En de waarheid is daar waar jij bent. Nu kan je daar enorme moeite mee hebben en zo'n leraar wijst dan lekker steeds naar jezelf. Je wordt op jezelf teruggeworpen.

Maar een kerkdienst kan ook prima werken, want er zijn sprekers die behoorlijk kunnen zagen aan je stoel waarop je zit maar als je vroeger al naar de kerk moest dan lijkt me dat weer geen echte keuze!...

Goed, maar niet iedereen die daar zit in het midden is ook gerealiseerd.

Wat dan? En als de persoon ook nog een dwaalleer verkondigt, wie maakt dan nog het onderscheid?

Wanneer is er sprake van inzicht, zelfkennis?

Binnen zen wordt vaak beweerd dat het zitten zelf dan al de verlichting is.

Niet dat er nog iets moet openbaren. Zitten kan pijnlijk zijn: prima. Zitten kan leuk zijn: prima. Zitten kan... zijn: prima.

Kunnen we voorbij de gedachte gaan van afgescheidenheid en non-dualiteit? Gewoon kijken naar jezelf. Verder niets: een leven zonder conclusies. En betekent dat juist geen vrijheid, vrij zijn?

Godmens

De Bhagavad Gita is toch echt een belangrijk boek binnen de Advaita Vedanta. De hoofdrol in dat boek is weggelegd voor Krishna. Zoals Jezus de hoofdpersoon is in het Nieuwe Testament.

De Bhagavad Gita wordt ook wel de bijbel genoemd van India.

In de BG staat dat God kan neerdalen. Dat God in de mens kan neerdalen. Dat God het ware zelf is. Een voorbeeld van een interessante tekst:

'Mijn handelingen binden Mij niet, noch ook begeer Ik iets van hetgeen zij kunnen brengen. Hij die Mij aldus in zichzelf waar maakt, wordt niet de slaaf van actie.' (BG 4:14.)

God is niet van deze wereld en toch kan hij er in verschijnen.

Da Free John noemde zichzelf ook Avatar. Sanskriet voor God die neerdaalt.

Zie jij jezelf op die manier, als niet van deze wereld en hoe weet je dat dan? Da zei: 'I Am your own True Self-Nature Appearing within the dream to Awaken you. I Am your Awakening, and your Always Already Conscious State.'

Het idee van de Godmens, is al oud. Behoort niet alleen India toe of Israel/Jezus. Zelfs de keizers van het Romeinse Rijk wilden op die manier gezien en behandeld worden: als god. Maar die wilden enkel heersen over de wereld.

Ook de duivel bood deze rol aan aan Jezus, tijdens zijn verzoeking in de woestijn maar Jezus weigerde deze rol en macht:

'Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid, en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt.

Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.' (Mattheus 4:8-10.)

Zijn eenheid met God maakte hem niet tot tiran, dictator. Hij zei ook: Ik ben niet gekomen om te heersen maar om te dienen. Mijn rijk is niet van deze wereld.

Toch hoor je hierover dat leraren/meesters/goeroes uitgroeien tot ware tirannen. Omdat het vereren van mensen niet zonder gevaar is. Denk maar aan voetballers en leden van een koningshuis die behandeld worden als goden. Of modellen en filmsterren.

Verlichting gaat over de ware God in de mens en niet de valse: het ego. Het ego is alles wat zich verzet tegen liefde.

Hoeren-en-snoeren binnen de Advaitawereld?

Je kruipt met de ene guru na de andere in bed, met hun boeken welteverstaan!

Je laat je steeds weer helemaal in pakken, opgeilen zagezegd.

Je schreeuwt: YES. Ik ook!

Gaat het hele leven niet om het vervullen van onze verlangens?!

Je beweert alles te zijn, je zegt dat alles een is. Ook al lig je misschien in scheiding en heb je naar de NOS gekeken met de meest verschrikkelijke berichten uit onze samenleving.

Je zoekt overal je hoogtepunten, ook hier op Facebook.

Alles gebeurt en jij kunt er helemaal niets aandoen. Maar is dat wel werkelijk zo?

En kan Een leraar niet voldoende zijn, als je nog zoekende bent?

...

'Keuzeloos gewaarzijn'

Dit begrip, omschrijving is vooral bekend geworden door Jiddu Krishnamurti (1895 India – 1986 Amerika). Door Jan Foudraine (Swami Amrito) ook wel omschreven als: anti-meester!

Het klopt, JK wilde geen volgelingen. Verwierp goeroes. Maar dat niet alleen, hij verkondigde ook geen bepaalde weg naar de verlichting. Zijn bekende woorden zijn dan ook: 'De Waarheid is een land zonder paden.' En, 'Vrijheid gaat aan vrijheid vooraf.'

Gisteren bezocht ik in Alkmaar het centrum Zenit dat tegenwoordig in handen gekomen is van iemand anders, een dame. Nu heet het centrum Drops of happiness. Daar was gisteren een videobijeenkomst georganiseerd door Pim Kuiper (zie video: <https://youtu.be/P8xn5MUAXs0>).

We keken met elkaar naar een zwartwit opname, lezing van JK. Je kon met een Nederlandse vertaling (aan elkaar geniete A4tjes) het volgen. Maar Krishnamurti is vrij goed te volgen ook zonder vertaling. Hij nodigde de luisteraars uit zelf na te denken. Hij vroeg bijvoorbeeld wat de oorzaak van angst was. En hij zei daarbij dat je dan niet moest gaan wachten welk antwoord hij zou gaan geven!... Toevallig liep toen de dvd vast, een oudje zei Pim later, 26 jaar. We waren al een tijdje aan het kijken en luisteren en ik stelde voor dan dat dan ook te gaan doen met elkaar, direct met elkaar na te denken over de mogelijke oorzaak van angst in ons leven. Tijd en denken werden als optie naar voren gebracht. Het denken aan de toekomst, wat kan gebeuren.

En juist, het denken dat projecteert!...

Goed, met elkaar gingen we even de diepte in zonder een antwoord te

hebben op dat moment van JK. Maar het kon eigenlijk niet beter, want we waren zelf echt even met elkaar goed in gesprek!

JK even alleen als aangever!

Pim Kuiper organiseert, met behulp van de Stichting Krishnamurti Nederland, bijeenkomsten in Haarlem, Alkmaar en Amsterdam. Voor meer info: <https://www.krishnamurti.nl/Ja, wat is keuzeloos gewaarzijn?> Dan is er volgens mij sprake van niemand, geen centrum, enkel gewaarzijn.

Maar volgens mij zei JK dat ook.

Non-dualiteit en lijden

Het gaat om DAT en niet om het lichaam, noch de bodymind.

Jouw identificatie met gedachten, gevoelens en lichaam versterkt dan ook de pijn en worden verslavingen onvermijdelijk. Of dat het hier nu gaat om meer koffie drinken of meer snoepen of meer eten, of meer alcohol,...

De grote Boeddha zei het al: Het leven houdt lijden in.

Hij leerde dus dan ook niet te vluchten in allerlei verslavingen maar het zelf/ik/ego te achterhalen. De eerste stap is het onderkennen van lijden.

De aanwezigheid niet ontkennen, wegpraten of wegeten et cetera.

Zolang als je het lijden onderkent zul je ook echt zoeken naar de Waarheid.

Hij noemde deze waarheid, het uitblussen van het zelf. Maar als jij denkt, Jantje te zijn of Joop of Truus of Mathilda,... dan heb je een probleem!

Want volgens hem was er geen constante factor in de mens wat je als zelf zou kunnen beschouwen. Het zogenaamde zelf is in verandering, vloeibaar, heeft geen vaste vorm, zoals hout, aarde, steen, water,... Je kunt eigenlijk niet zeggen wat het is. Er is wel sprake van een zelf maar niet in naam en vorm. Je kunt als Jantje denken dat je iemand bent, innerlijk bestaat er een Jantje.

Misschien kun je het vergelijken met water, sommige mensen ervaren dat zout of zout of zuur of als lemon, appelsap, et cetera. Dat schijnt dus een illusie te zijn. Net als een spiegel nimmer gelijk is aan zijn inhoud.

Jantje is niets anders dan de smaak en kleur van dat water. Maar water verandert. Neemt oneindig alles op en duwt oneindig alles uit zichzelf dan weer weg.

Zoals liefde zich nergens tegen verzet en zich nergens aan hecht. Maar deze liefde is geen persoonlijk bezit. Kun je geen persoonlijke naam geven. Toch is Het er.

Boeddha leerde vriendelijk te zijn naar alle levende wezens.

De oorzaak van lijden omschreef hij ook als: verlangen en onwetendheid.

In onze onwetendheid en verlangen doen we dingen die we maar beter

niet hadden kunnen doen.

Boeddha kende extreme rijkdom en extreme armoede. Hij had deze twee zaken uitvoerig ervaren in zijn leven als mens. Beiden verwierp hij.

Een verlichte of zoeker hoort het uiterste te vermijden. Eet niet te veel of te weinig. Slaap niet te veel of te weinig. Enzovoorts.

Maar in onze onwetendheid en verlangen zoeken we vaak het uiterste. Hij kende dat uit eigen praktijk maar het had hem niet vrij gemaakt. Het had hem niet de verlichting gebracht!

Hij leerde niet dat er een God bestond. En als er een bestond, dan zou deze absoluut geen oog hebben voor zo'n nietig wezen als hij.

De discussie over God vond hij te metafysisch. Hij wilde niet dat zijn leerlingen zich bezig hielden met metafysische onderwerpen. Lijden zelf en het beëindigen daarvan, vond ie niet abstract of vergezocht!...

Je kunt iets doen aan je lijden.

Nirvana als de oplossing.

Dan is er niemand meer die zich ergens tegen verzet of zich ergens aan hecht. Zit juist niet het meeste lijden in ons verzet tegen het leven of in het najagen ervan? Zelfs Alexander Smit gebruikte de woorden van Boeddha toen hij sprak: ...Zoeken wat je niet hebt. En je verzetten tegen wat je wel hebt.

Houdt het midden geen vrede in?

Non-dualiteit, niet-tweeheid,... kan ook inhouden dat er in wezen geen verzet is, geen dualiteit. Geen: ik en het leven. Maar ben je dan het leven? Ook als je je nergens aan hecht?

Wetenschap, psychologie, filosofie, esoterie,... en zelfkennis

Zelfkennis is geen kennis uit een boekje. Noch wetenschappelijk, noch filosofisch, noch... Zelfkennis gaat niet over het kijken via de ogen van iemand anders. Het maakt niet uit hoe groot, klein, geleerd, esoterisch,... deze persoon is!

Zelfkennis is direct.

Je vergeet al je gewone kennis.

Je kijkt niet naar het lichaam via je laboratorium. Je luistert niet naar je ademhaling via wetenschappelijke instrumenten. Je kijkt niet naar je gedachten met een psycholoog,.. nee, niets van dat alles!...

Alle conclusies, beschouwingen en informatie over jou laat je los. Je durft en kan alleen staan. Pas dan alleen kan er sprake zijn van zelfkennis, omdat deze nimmer tweedehands is.

Praatjes over hoe onze hersenen waarnemen, gooi je overboord (niet omdat ze waar of niet waar zijn). Je kijkt niet langer via het denken, via het verleden. Je overstijgt het denken.

Zelfkennis vraagt eenvoud. Zelfkennis is radicaal en hier en nu. Zelfkennis is geen bepaald verlangen of angst ergens voor.

Wat gebeurt er als je je niet langer mee laat slepen door allerlei gevoelens en gedachten?...

Wat gebeurt er als er geen verzet is naar de banaliteit en eenvoud van het moment, het bestaan?

Kun jij zonder verzet en tweedehands-kennis aanwezig zijn? Je zult ontdekken dat je er al bent, dat je al heel bent, dat er al sprake is van helderheid, zien. Je zult haat zien, afgunst, geilheid, verdriet, angst, honger, pijn, hoop, waan,.. En het zal niets langer met jou doen omdat JIJ vrij bent van deze wereld. Dat je wel in de wereld bent maar niet van de wereld. Dat er sprake is van bewustzijn zonder centrum, dat er sprake is van keuzeloos gewaarzijn. Dat er geen sprake is van dat er iemand nog lijdt. Er is niemand om te kwetsen. Lijden is niet iets van wat we werkelijk zijn.

Onvoorwaardelijke vrijheid verzet zich nergens tegen maar identificeert zich ook nergens mee. Dat is een enorm verschil maar dat kan ik onmogelijk aan jou overdragen, dit hier is slechts een vingerwijzing naar Dat, dat wat we werkelijk zijn.

Zelfkennis is een sprong, een sprong in het niets. En als jij ooit dacht iemand te zijn... Controle vraagt iemand, controle vraagt om verlangen of angst. Zelfkennis verwerpt iedere vorm van zelfcontrole. En zien is altijd onbelemmerd geweest.

Keuzeloos gewaarzijn is het begin en einde van alles. Ons menselijk bestaan vraagt niets, helemaal niets om werkelijk tot bloei te komen.

Oordelen

Het valt me altijd weer op, dat zij die tegen oordelen zijn, hen oordelen die wel 'geloven' in oordelen. 'Jij mag niet oordelen.' ...

Doet me ook weer denken aan homohaters, die dan gehaat worden!

Kunnen we onszelf geheel onttrekken aan dat soort van onzin?

Jezus waarschuwde al: Haal eerst die balk uit je eigen oog, voordat je anderen wil helpen de splinter uit hun oog te halen.

Met andere woorden: Kijk naar jezelf voor dat je naar anderen kijkt.

Dat geldt voor alle partijen: zij die wel en die niet geloven in oordelen.

OK?

Jezus was niet geheel tegen oordelen, zoals men weleens beweert. Er staat in het Nieuwe Testament, zoals in Johannes 7:24: 'Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel.' ... Op een andere plek zegt hij: Oordeel niet omdat jij niet geoordeeld wordt maar als je

toch oordeelt, laat dan je oordeel geheel waar zijn.
Hij was beslist niet voor oordelen, hij waarschuwde daar regelmatig over.
Maar... als je het toch doet...

Heel veel van wat we zeggen over anderen, is vaak ook een verwijzing naar onszelf maar niet per se altijd.

Rechters oordelen, schoolmeesters, dokters,... Ja, dokters kunnen behoorlijk negatief zijn terwijl er dan toch nog hoop blijkt te zijn voor de patiënt! Wonderbaarlijke genezingen komen voor!... Ik heb ze met mijn eigen ogen gezien en gesproken met hen die het overkomen is, ook met de genezers.

Ouders oordelen ook. En zij die beweren niet te oordelen, vallen in mijn ogen door de mand met hun passief-agressief-gedrag.

Duiven blijken mensen die hun onaardig gezind waren vervolgens op grote afstand te herkennen.

Ik vergeet ook vaak mijn eigen oordelen. Dan zie ik weer iemand maar denk dan geen seconde terug aan het voorval!... Achteraf herinner ik me het dan weer opeens, hoe ik dacht over hem of haar!... Ook een 'manier' om elkaar weer een kans te geven, nietwaar?

Vergeven!... We doen er allemaal aan. Jezelf vergeven of hen die heel dicht bij je staan. Maar mensen maken er ook een potje van, met vergeven. Dan kan het kwaad simpelweg opnieuw geschieden alleen maar omdat we zo graag wilden vergeven!!Vergeven is eigenlijk op een andere manier oordelen, lijkt me.

In mijn ogen is iedereen al vergeven bij het begin, ontstaan van deze aarde. Als we God toebehoren, als we allen op weg zijn naar het licht, dan mag dat op geen een manier worden tegengehouden door de hemel, zogezegd. Het is dan ook niet God die oordeelt maar onze eigen werken. In de Bijbel staat: Wat je zaait zul je oogsten. En in het Oosten spreken ze over karma.

Ik sprak weleens over de armoede in India met een Indiër. We waren nog in India op dat moment en waren een tas aan het kopen, op de luchthaven. De verkoopster zei dat het allemaal niet echt toevallig was, het enorme onderscheid tussen arm en rijk. Als Westering zie je gewoon dat iemand niets heeft!...

Mijn advies is: maak van je hart geen moordkuil. Wees niet schijnheilig. Wees vriendelijk maar toch ook eerlijk. Maar weet, dat alles wat je zegt (of schrijft) ook naar jezelf terug kan werken. Soms geheel onverwachts. Vergeef zoveel je wil maar laat anderen niet onnodig lijden door jouw goedheid. Zoals de Kerk haar priesters heeft vergeven die dan vervolgens elders door gingen met hun verdorven praktijken.

Liefde zelf is vrij van kennis, vrij van het verleden, maar verzet zich niet tegen de feiten zoals ze zijn. In liefde is geen leugen. Als je zegt lief te hebben kun je onmogelijk bang zijn voor confrontatie.

Liefde zorgt ervoor dat waarheid niet alles verbrand. Waarheid zorgt

ervoor dat liefde geen vlucht wordt. Maar dit is een spontaan proces, een natuurlijk gebeuren!...

Ontwaakt of niet?

Sri Ramana Maharshi zei dat alleen de zoeker zo denkt: dat de een ontwaakt is en een ander niet. Dat men hem voor ontwaakte zag en men zichzelf niet. Hij echter zag iedereen als gerealiseerd.

Als dat zo is, valt er niets te bereiken, hoogstens dat de waan van niet-gerealiseerd zijn wegvalt.

Je bent er dus al. Maar je verzet je daar tegen. Zoiets als een vis in het water die naar water zoekt. Dat zoeken maakt jou dan ongelukkig en niet dat je niet al gelukkig bent.

Blijkbaar is dat zoeken zo destructief dat we er ons doodongelukkig bij voelen.

Misschien probeer je dat ongelukkige gevoel te hanteren en/of te verdoven door Mindfulness, CBD, wiet, Prozac, alcohol misbruik, zazen, joggen, overdadig snoepgedrag,... wat dan ook!...

Als geluk niet iets toevalligs is, geen prijs uit de loterij maar ons geboorterecht dan zijn we behoorlijk verblind, onwetend.

Het is een feit dat een onrustige geest leed bewerkstelligt.

Een ouder die wacht op zijn of haar kind, dat nog niet thuis is, s'avonds laat, martelt gauw zichzelf met deze mogelijke verschrikkelijke onrust.

Zo kan de zoeker zichzelf martelen geheel of min of meer onbewust.

Feit: je bent er al.

Feit: je neemt al waar.

Feit: dat doet geen ander voor jou.

...

Maar twijfel zorgt voor verdeeldheid en niet dat we van nature verdeeld zijn. Kijk eens in de ogen van een puppy, een jong kind, of gewoon naar de zon, de wolken,... Zoekt de zon nog ergens naar, naar zichzelf?

Het jonge kind wordt van alles aangepreft en daardoor begint het steeds meer zich onzeker te voelen. Eerst kon het zich vrij en blij voelen,... Maar zoals de waard is, vertrouwt het zijn gasten, en kinderen hebben een groot geloof... Dat geloof wordt makkelijk misbruikt door zogenaamde volwassenen!...

Kunnen we teruggaan naar de basis die eigenlijk nimmer weg is geweest?

Als onze wezenlijke natuur OK is, wat is dan niet zo OK?

Als je niet langer kijkt naar jezelf, winnen anderen terrein in jouw leven, als mens. Als je naar jezelf kijkt, kunnen anderen vertellen wat ze willen maar jij weet beter. Als je geen nee kunt zeggen, word je makkelijk onderdeel van de maatschappij met al haar oppervlakkigheid.

Sri Ramana Maharshi zei als tiener radicaal nee.
Hij wist als 'kind' te overleven. Ook had ie daarvoor begrepen niet het lichaam te zijn maar DAT wat niet het lichaam is.
Stilte werd zijn boodschap.
Ja, je bent er immers al.
Een jong kind weet niet dat het ontwaakt is en geniet toch de volle teugen daarvan maar kan zich door zijn onwetendheid over zijn natuurlijke staat niet beschermen tegen het denken, dat als ego zich steeds meer gaat nestelen als een ziekte in zijn leven.
Een goddelijk kind als Sri Ramana Maharshi wijst ons dan daarop! Dat's alles.

Gewoonten en patronen

Als de denker-denken niet doorgrond wordt als het ego zelf, zullen we beperkt gebruik blijven maken van het natuurlijke brein.
Ook een baby heeft hersenen. Maar kun je bij een baby spreken over een denker? Een baby is volkomen natuurlijk. Alles werkt. Ogen, gehoor, reuk, gevoel, smaak,... Een baby denkt niet, wat zal ik vandaag eens gaan eten.
Bij het ontwikkelen van het ego komen de keuzes, vanuit het denken. Hoe het lichaam ook reageert, het denken regeert (tot zover mogelijk is). Je bent bijvoorbeeld heel erg moe en ziek maar het denken zet aan om toch maar naar het werk te gaan. Misschien uit angst om de baan te verliezen!...
Angst en verlangen zijn het ego eigen. Uit het ego wordt een bepaald verlangen geboren, dat tot een bepaalde actie leidt. Of we handelen vanuit angst.
Een baby is nog volledig spontaan. Er komt geen denker aan te pas. Denken is niet verkeerd maar wel als de spontaniteit in ons leven eronder begint te leiden.
De denkende mens is verslaafd aan gewoonten en patronen. De computer is daar het ultieme bewijs van (pc is product van het denken). Nu komen we steeds meer in de greep van onze eigen schepping. Schepping vanuit het denken.
De natuur echter is geen product van het denken en daarom is onze verbondenheid met de natuur onze enige hoop nog op een natuurlijk en spontaan leven.
We kunnen leren van een bloem.
We kunnen leren van de zee.
Niet als wetenschappers maar als jonge mensen. Levend.
We leven inmiddels in een tijd van grote verslaving. Gewoonten,

patronen, beginnen steeds meer ons leven over te nemen.
Ontdek opnieuw de natuur en jouw deel eraan. Dat we kinderen van de natuur zijn. Ontdek opnieuw de liefde in je leven, als je deze vergeten bent, door opleiding, carrière en winstbejag.
Het hart en het lichaam kunnen geheel spontaan samenvallen, volmaakt een zijn. Het denken kan op de achtergrond zijn werk doen, in dienst van het grotere geheel.
Bij een normaal gezond geestelijk en lichamelijk leven, behoort geen opeenstapeling van verslavingen.

Dood betekent einde controle

Bij de dood verlies je alle controle over je leven. De dood zal volledig het brein vernietigen.
Maar je bent niet je brein.
Dat kun je tijdens het leven ontdekken.
Het denken en het brein zijn een. Het denken gebruikt het brein.
Soms ervaar je het wegvallen van het denken, dan is er rust en lijkt het brein op een laag pitje te komen staan.
Misschien als je heel ziek bent, hoge koorts hebt... denk je heel weinig! Je – het lichaam – ijlt dan vaak... Er is iets dat denkt het lichaam te zijn, dat denken is geen waarheid op zich. Gewoon simpelweg denken. Je kunt denken het brein te zijn maar ben je dan ook daadwerkelijk (in waarheid) het brein?
De huidige wetenschap beweert over het algemeen dat we het brein zijn maar niet alle wetenschappers zijn het daarover eens hoor!...
Wetenschappers verkeren over het algemeen in een kokervisie.
Onderzoeken liever dan ze echt leven. Ze analyseren liever de bloem dan er echt van te genieten.
De wapenindustrie en de farmaceutische industrie is in handen van handelaars en wetenschappers. En welk gevoel krijg je dan daarbij. Dat wetenschappers echt levende mensen zijn?...
De Rooms-Katholieke Kerk werd schatrijk met het 'redden van de ziel'. Nu verdienen andere mensen schatten aan het 'redden het brein'. Ook aan de Kerk kleeft enorm veel bloed, net zoals aan de handen van de wetenschap!...
Wanneer het denken grip ergens op krijgt, op geloof of wetenschap, verdwijnt de liefde.
Het denken is op zich niet verkeerd, anders zou ik hier niet kunnen schrijven. Maar we zijn niet het denken. We zijn niet het lichaam, brein. Denken dat je het denken bent, denken dat je het brein bent maakt van zulk denken nog geen waarheid op zich.

Stilte, leegte, niets, niemand,... vertegenwoordigt geen controle. De zogenaamde controle van het denken kan eindigen. Niet alleen bij de dood van het lichaam.

Beantwoord de vraag: 'Wie ben ik?'... Zelfkennis is immer direct.

Zelfkennis is geen opeenstapeling van kennis. Zelfkennis is reeds het geval. ZIEN is onze natuur. DAT wat we werkelijk zijn. Vrijheid is inherent aan ZIEN. Ja, we zijn bewustzijn en bewustzijn is niet afhankelijk van het brein of denken. Puur bewustzijn, ligt voorbij naam en vorm. Ligt voorbij ons zogenaamde verleden. Tijd heeft nimmer invloed gehad op DAT wat we werkelijk zijn.

Schreeuw om aandacht?...

Waar ligt het echte verschil, als diverse mensen van zichzelf beweren verlicht te zijn? Wat maakt het verschil?

Er zijn ook mensen die van zichzelf beweren piano te kunnen spelen en/of te kunnen zingen maar daar zie je zeker verschil in. Sommigen zingen misschien met hun hart maar...

Hele lieve kleine kinderen kunnen ook zo heerlijk van zichzelf overtuigd zijn. Prachtig!...

Toen Gautama de Boeddha ontwaakte en een voorbijganger vroeg waarom hij zo straalde, vertelde Gautama van zijn verlichting maar de voorbijganger lachte en liep door!...

Toen Jezus vertelde van zijn eenheid met God, vonden heel veel joden dat volkomen onaanvaardbaar!...

Toen Jiddu Krishnamurti de orde om hem heen ophief in 1929, waren velen overtuigd dat hij overschaduwde werd door zwarte krachten.

Osho vertelde dat hij op zijn eenentwintigste levensjaar verlicht werd maar daar vervolgens in het openbaar heel lang over zweeg. Hij zei dat ie dan gelycht zou worden, als ie tijdens zijn openbare talks daarover zou spreken, er kwamen duizenden mensen op zijn lezingen af, daar in India. Spreken over je persoonlijke verlichting is een taboe, ook binnen de kerk kun je niet zeggen dat je gelijk bent aan God – al deed Jezus dat wel. En daar hebben ze dan meteen een uitzondering van gemaakt. Ook de nodige boeddhisten geloven niet dat je zomaar een boeddha kan worden, sommigen beweren zelfs dat je daarvoor ook een man moet zijn.

Als jij van jezelf denkt verlicht te zijn, draag jij daar zelf ook de volle 100% verantwoordelijkheid voor, lijkt mij!

Je kunt dan het geloof in jou niet gaan afdwingen bij anderen. Dat maakt juist je verlichting, ultieme zelfkennis, dubieus.

Vertel er gewoon over. Incasseer de klappen die daarop kunnen volgen.

Jezus werd erom gekruisigd. Nou, dat zou hier in Nederland wel figuurlijk

blijven.

Ik heb een tijdje heel veel zen (auto)biografieën gelezen, uit deze tijd en van heel vroeger. Van mannen en vrouwen. Dan zie je hoeveel mensen geworsteld hebben met het gegeven eigen verlichting, geworsteld met zichzelf en omgeving. Sommigen kregen wel de erkenning binnen het zenklooster die ze zochten en anderen juist niet! Ook wordt er gesproken van satori en kensho, kleine en grote verlichting. Een mooie uitspraak daarbij is: 'Kleine twijfel, kleine verlichting; grote twijfel, grote verlichting.'

Ja, kan iemand nog wel twijfelen aan zichzelf als ie gelooft dat ie er al volledig is? Als geloof belangrijker is dan observatie, hoe kun je dan nog twijfelen? Dat geldt ook voor aanhangers hoor, zij die zeggen 100% te geloven in hun verlichte leermeester.

We leren dagelijks. We leren altijd. We zijn niet alleen. Anderen kunnen spiegels voor ons zijn.

Je bent niets

Je bent geen ervaring.

Maar de mens zelf put wel vanuit zijn ervaring.

De mens zelf is een product van tijd.

Maar DAT wat we werkelijk zijn, ligt voorbij alle tijd.

De wetenschap richt zich op het zichtbare, op wat meetbaar is.

Volgens de wetenschap is het brein god.

En het stopwoordje van de wetenschap is: Het is niet bewezen.

Maar wat ze er dan niet bij vertellen: Dat het tegendeel ook niet bewezen is.

We zijn bewustzijn en hebben een brein maar daar begrijpt de huidige wetenschap nog maar weinig van!

De arrogantie van de kerk in de middeleeuwen die valt nu ten deel aan de wetenschap. Het lijkt op een nieuwe godsdienst met nieuwe priesters!...

Zelfkennis is niet afhankelijk van enig wetenschappelijk onderzoek: het is jouw persoonlijk onderzoek die niemand kan beïnvloeden. Zelfkennis is geen geleerdheid. Zelfkennis is direct.

Het feit dat jij aanwezig bent, vraagt om een zelfkennis die er al is. Geen psychologie.

Nu, staat buiten het laboratorium van de wetenschap. Wetenschappelijk onderzoek vraagt tijd. En jij bent tijdloos, eeuwig, heel. En DAT is geen bepaalde ervaring.

Hoe heilig zijn de verlichten?

Osho zei, dat vleeseters niet verlicht kunnen worden.

Krishnamurti was ook vegetariër maar ik heb hem dat nooit horen zeggen! Wel dat hij niet begreep dat sommige boeddhisten vlees aten. En hij zag vlees als giftig voor het lichaam.

Sri Ramana Maharshi at ook geen dieren. En hij wordt als een van de grootste verlichten beschouwd in non-dualistische kringen. Hij droeg Gandhi een warm hart toe; deze was ook een vegetariër. Toch zeiden bijvoorbeeld de Boeddha en de Christus, dat wat je mond binnen gaat je niet onrein maakt...

Zijn verlichte mensen schrapers, geldwolven? Zijn verlichte mensen machtswellustelingen?...

Het conflict dat opeens ontstond tussen Andrew Cohen en Poonjaji ging over dit onderwerp: behoren verlichte mensen ook niet echt netjes te zijn? Andrew vond van wel!...

Ikzelf heb Gautama Boeddha altijd bewonderd om zijn grote vrede, grote verdraagzaamheid. Hij verkondigde verdraagzaamheid naar alle levende wezens. Een mens van grote verlichting en vrede.

Daarentegen herkende ik dat veel minder in de Christus, Jezus van Nazareth. Toch werd hij later mijn leraar en niet Boeddha. Omdat ik Boeddha toch te ver van mij af vond staan, om hem praktisch in alles te kunnen volgen en dat wilde ik juist, alles doen!...

Ik geloofde immers ook dat Jezus het licht kende, dus besloot ik als Westerling Hem te gaan volgen in de leringen tot eenheid met God!

...

Nu, heb ik alles achter me gelaten, iedere vorm van hechting. Maar niet mijn liefde voor Jezus, de grote verlichte van Israel!...

Geloof me, zijn leer is niet makkelijk. Maar je hoeft je aan niets en niemand te onderwerpen als zoeker, als jouw liefde groter voor je medemens is dan je verlangen naar zelfvervulling en succes.

Jezus en Boeddha – hier als voorbeeld -, nodigden de zoeker uit tot zelfoverstijging, het ik te vergeten. Boeddha had het over het nirvana als doel: het uitblussen van het zelf. En Jezus bekende woorden zijn: Niet mijn wil maar Uw wil geschiede.

Tegenwoordig (b)lijk je veel straatjongens te hebben onder de zogenaamde non-duale verlichten. Die overal schijnt aan lijken te hebben. Was Alexander Smit ook zo'n straatjongen? Ik kende hem daarvoor niet goed genoeg maar ik heb hem wel daadwerkelijk horen zeggen tegen iemand die van zichzelf beweerde verlicht te zijn: Ik zou maar uitkijken als ik jou was, want sommige mensen willen je in elkaar slaan omdat je jezelf verlicht noemt. Mensen die hem buiten zouden opwachten? Volgens mij reageerde de man met ogen als schoteltjes!

Goed, behoor je een soort saint te zijn, ben je anders dan niet echt verlicht?

Oorlog & vrede

Je vindt strijd overal, ook hier op Facebook.

In gezinnen, op school, op de werkplek, enzovoorts.

Je ziet het ook in de natuur. Alles wil overleven!

Dat wat liefde is kent geen conflict maar wel het denken van de mens.

En we zijn allen denkende mensen. Dat maakt ons ook tot mens: het denken.

Naast de wet van de sterkste heb je ook de wet van de slimste. Kan ik slimmer dan jou zijn, als ik niet sterker dan jou ben?

'Wie niet sterk is moet maar slim zijn.'

Maar je hebt ook de wet van de liefde. Deze laatste werd o.a. flink onder de aandacht gebracht door Jezus, de man uit Nazareth!...

Ook de Boeddha leerde: Haat verdrijft nimmer haat.

Waren zij geen denkende mensen, Jezus en Boeddha?

Denken is net als onze instincten relatief, niet alles zaligmakend!...

Maar als liefde niet gekend wordt als onszelf, zullen het denken en de instincten blijven overheersen in ons leven. Dan zullen vrede en oorlog elkaar blijven afwisselen, hier op aarde.

Maar liefde wordt ontkend door de wetenschap. Want deze gelooft slechts in gedachten en het brein.

Er wordt bijna gegild: Je bent het brein!!

De wetenschap gelooft in wat gedachten kunnen doen met ons leven.

Daarom dat psychologen dan ook zo bezig zijn met het denken van de mens.

Liefde bestaat niet, kan niet meer zijn dan een bepaalde gedachte, dat is alles: zo wordt er gedacht door hen!

Daarom heb ik liefde, de volle ervaring ervan, het volledig open gaan van het hart, altijd gezien als een soort Inwijding.

Pure liefde is geen gedachte spinsel. Al moet ik direct toegeven, dat liefde vaak als een bepaalde theorie wordt gepresenteerd, door hen die zeggen er in te geloven.

Ikzelf zeg erover: Liefde verzet zich nergens tegen maar liefde hecht zich ook nergens aan. Liefde is niet van deze wereld, daarom dat de wetenschap Het ook niet kan kennen. Het is geen materie. Al kan liefde wel de materie beïnvloeden. Daar zijn wel voorbeelden van... maar de wetenschap zegt dan (bijvoorbeeld) meteen: we weten niet waarom u – toch – genezen bent.

Mensen die volledig opgeven waren door wetenschappers, vinden dan opeens wel volledige genezing. Wetenschappers erkennen dan wel dat iemand hersteld is maar zeggen simpelweg niet te weten waarom. Want dan zouden ze weleens in God moeten gaan geloven en DAT is niet wetenschappelijk, vinden zij!...

De kerk, heeft door de eeuwen heen in naam van God, ook de meest verschrikkelijke dingen gedaan. Nu is het de zogenaamde wetenschap die

in naam van zichzelf ook de meest verschrikkelijke dingen doet. Je gelooft het misschien niet, maar de persoon, mens Einstein is volledig medeplichtig geweest aan het uitvinden van de atoombom, die later werd gebruikt in de strijd tegen Japan.

Goed... pijnlijk allemaal hoe gespleten de mens kan zijn en nog!...

Natuurlijk hebben mensen vaak spijt achteraf van bepaalde daden, gelukkig kunnen we leren!

Liefde is blijkbaar het grootste mysterie in de wereld, omdat deze zo volledig door enorm veel mensen wordt genegeerd.

De levende liefde verandert mensen, geestelijk en lichamelijk.

En wij zijn de samenleving!

Struikelen over je emoties

Volgens mij beginnen mensen te struikelen over hun eigen emoties, wanneer er sprake is van verzet of hechten aan.

Emoties behoren geheel gezien te worden naar wat ze werkelijk zijn, niet meer dan emoties.

Je kunt verdriet hebben, boos zijn, afgunstig,... wat maakt het uit, als je ze maar ziet voor wat ze werkelijk zijn.

Ik ben niet mijn emoties.

Dat wat ik werkelijk ben, heeft geen boodschap aan gevoelens, gedachten en lichamelijke sensaties.

Maar... vergis je niet!...

Liefde hoort bij dat wat je werkelijk bent.

Niet dat DAT afhankelijk is van liefde. Maar liefde is nu eenmaal de eeuwige gezellin van DAT. Zoals Krishna en Radha dat zo mooi samen uitbeelden (zie foto, gemaakt in India).

Wie bang is voor zijn eigen emoties, is niet vrij.

Maar iemand die geen liefde kent ook niet!

Wie kijkt ernaar wie?

Als jij je teen heel hard stoot en je dan al die pijn in je lichaam bewust wordt en ook al je verdere gedachten en gevoelens, wie is dat dan bewust?

Er is dan volgens mij geen tweeheid. Geen verzet. Maar je bent dan eenvoudig wat is. Maar er zullen ook momenten zijn dat je wel afstandelijk bent naar jezelf, er wel sprake is van tweeheid. Ik en mijn ervaring.

Bij de eerste ben je een met je ervaring. Bij de tweede niet.

Ook bij seks, een orgasme is er geen sprake van tweeheid. Terwijl je voor de seks misschien geheel in je hoofd zat en alles slechts observeerde. Goed, volgens mij maken we dit geregeld mee: eenheid en tweeheid. Nu kun je van die eenheidservaring een godsdienst maken. En die ervaring van tweeheid bestempelen als een ziekte.

In beide gevallen is er sprake van een bepaalde ervaring waar we dan een mee zijn of niet.

Sommige mensen verliezen zichzelf tijdens het drinken van een glas water, die dan zo prachtig nat is en helder.

Dit kan allemaal nieuw lijken voor je, jezelf ergens in verliezen maar volgens mij is dat altijd al geweest maar kan het zijn dat je dat niet geheel echt bewust was!

Maar wie is dat alles bewust, in wie speelt dat alles zich af? Wie is daaronder hetzelfde? Wie is de alfa en de omega? Wat komt niet en verdwijnt niet?

Probeer deze vragen niet te beantwoorden, want je ziet dat direct of niet. In Wie, manifesteert alles, is er beweging, terwijl wie zelf geen bepaalde beweging is.

WIE is niets, niemand, nada. En toch ben JIJ het. Maar JIJ is niet onderscheiden van jij. Je kunt er niet naar kijken, zoals je wel je lichaam bewust kan zijn en je gedachten. Het is niet het denken.

Wie of wat je werkelijk bent, is reeds het geval en geheel vrij, ook al kun je denken van niet!...

Wie, is geen ervaring.

Als een hond het water in springt en er dan weer uit komt, schudt hij in een keer het water van zichzelf af.

Sri Ramakrishna zei eens: Een boot ligt in het water, maar het water zit niet in de boot.

Vergeet alle ervaringen: of dat ze nu fijn zijn of niet.

JIJ bent in het geheel geen ervaring. Je bent ook niet dood maar meer levend dan welke ervaring ook!

Het denken is twee en kan zichzelf verliezen, de denker verliest zijn weerstand. Maar wat jij werkelijk bent ligt voorbij het denken.

Een ervaring van non-dualiteit zegt volgens mij alles over hoe het denken zichzelf in 1x ontdoet van stress. Als er stress opbouw is en je vlucht dan bijvoorbeeld niet in drank of snoepen, dan lost het lichaam deze stress zelf op!...

Onvoorwaardelijke vrijheid

Omdat we aan onszelf twijfelen, hier en nu, dat we voldoende hebben aan het moment zelf, vluchten we in van alles.

Technieken, mantra's, gebed,...

Iedere poging om er te zijn is gedoemd te mislukken omdat je er al bent, dus de poging houdt altijd een bepaald resultaat in en die komen en gaan.

Met iedere poging ontken je jezelf. Het is zo simpel maar het wordt niet GEZIEN.

Is bijvoorbeeld bewuste meditatie of gebed slecht? Nee, natuurlijk niet, sommige mensen danken hun leven eraan. Maar het is niet het ANTWOORD.

Waarom met minder genoeg nemen?

Waarom in een drukke stad gaan wonen als je ook heerlijk aan het strand of aan het rand van een bos kan wonen?...

Waarom werken we meer dan nodig is?

Waarom vinden we een slavenmentaliteit zo normaal?

Je uitleven bijvoorbeeld tijdens een voetbalwedstrijd, zegt niet dat je werkelijk vrij bent.

Ayahuasca gebruiken zegt ook niet dat je vrij bent.

Stelen, liegen, bedriegen,... zegt ook niet dat je vrij bent.

Je bent niet je ervaring.

Knal!....

Want dat betekent dat er niets te doen valt. Want doen staat volgens mij altijd in relatie met een of andere ervaring.

Je hoeft nergens naar op zoek te gaan.

Gewaarzijn is reeds het geval, omdat JIJ reeds het geval bent.

Mindfulness (of welke meditatietechniek ook) lijkt op vrijen met een condoom terwijl dat helemaal niet hoeft.

Ik zeg niet dat iets niet mag of moet maar waar zijn we toch in hemelsnaam mee bezig als we het hebben over onvoorwaardelijke vrijheid?

....

God is geen psycholoog

Door de eeuwen heen heeft God altijd radicaal gesproken, door mensen. Zij die hem hebben gerealiseerd.

Jezus als voorbeeld hier, was niet bepaald een watje. Hij was zelfs bereid om ervoor te sterven, niet door geweld maar hij ging de confrontatie niet uit de weg met de geestelijke machthebbers.

Ook Socrates was radicaal, hield voet bij stuk!

Toen mensen met Alexander Smit wilden pratten over zijn behavior, over de gevolgen daarvan, sommige mensen voelden zich gekwetst door hem, zei hij dat ie geen psycholoog was.

Tegenwoordig probeert men verlichting en psychologie te combineren. Op die manier krijgt het ego zijn kans om door psychotherapeuten zeggingschap te krijgen over de radicale weg!

Als Jiddu Krishnamurti spreekt over, dat de Waarheid een land zonder paden is, is hij radicaal.

Dat psychologie zijn eigen betekenis heeft, is een feit. Maar dat heeft een goeie bakker ook voor mensen, nietwaar? Ik ben blij met een goeie bakker om de hoek!... En wat dacht je van een tandarts?... Zij kunnen ons als mensen grote diensten bewijzen maar het heeft alleen niets met de radicale weg te maken!

Een psycholoog richt zich op de gedachten en het gedrag van mensen. God richt zich direct op de ziel, is deze ziel zelf. DAT wat eeuwig is en onbeperkt, denkt niet na over wat mensen willen en niet willen.

Liefde laat zich niet manipuleren, niet door wetenschap, niet door geleerdheid, niet door geld, niet door tijd, niet door begeerten, e.d..

Ik ben niet tegen psychologen en psychiaters maar het zijn geen radicale leermeesters. Ze houden teveel rekening met hun patiënt/cliënt/hulpvrager. Ook houden zij rekening met wat de maatschappij van hen vraagt. En bijvoorbeeld, de Sovjet Unie gebruikte psychiaters.

Radicale leermeesters hebben nimmer een boodschap gehad aan politiek en de massa. Zij richten zich op het individu.

Het kan zijn dat jij loopt bij een leraar en een psycholoog. Dat gebeurt vast wel. Maar wat zal het je echt brengen?... Van alles wat? Van alles een beetje?

Ik vraag bezoekers niet meteen of dat ze ook bij een geestelijke hulpverlener lopen! Dat ze medicijnen gebruiken. En dergelijke. Maar... je kunt hier niet omheen. Ook een psychotherapeut zou belangstelling kunnen tonen, van wat een hulpzoeker allemaal doet, wat zijn geluk betreft.

Gelukzoekers proberen vaak van alles uit: drugs, yoga, medicijnen, therapie, meditatie, gebed,... Gelukzoekers beschikken vaak over een behoorlijk egocentrisch gedrag. En waarom zou je als geestelijk leraar daar rekening moeten houden, met alle wensen van deze gelukzoekers? Geld speelt vaak een rol dan, dat doet vaak water bij de wijn. Maar welke (opr)echte leermeester is nou geïnteresseerd in iemands geld? Is iemands verlichting, radicale doorbraak, niet de grootste beloning? ... Volgens mij wilde Sri Nisargadatta van niemand geld zien. Jezus ook niet. Boeddha ook niet. Jiddu Krishnamurti niet. Sri Ramana Maharshi niet.

Maar tegenwoordig wordt alles als een kunstje gezien of tot gemaakt. Van alles wordt een bepaalde therapie gemaakt en daar valt natuurlijk geld aan te verdienen, nietwaar?

No-Enlighthentment...

Ieder beeld van verlichting klopt volgens mij niet.

Omdat het denken er simpelweg niets mee te maken heeft.

Het denken heeft misschien verstand van geld verdienen en mensen onder druk zetten,...

Het denken kan oneindig veel kennis tot zich nemen.

Het denken kan fouten maken en herstellen.

Het denken kan beweren wat liefde is maar is het zelf niet.

Jiddu Krishnamurti beweerde dat je vrij kan zijn van conditionering. Vrij van het verleden. Vrij van het bekende.

Hij sprak ook over Het, het heilige. Iets wat niet van deze wereld is. De mens kan in aanraking komen met Het of is het net andersom? Als je in aanraking komt met Het, zul je dat vanzelfsprekend weten. Mits je gevoelig bent natuurlijk. Niet iedereen heeft oog voor schoonheid, zagezegd.

Maar is Het verlichting, de aanraking daarmee? Of het verliezen van al je conditionering? Zonder verleden ben je helder, gevoelig voor wat is.

Maar het lezen en bestuderen van K's werk, kan ook leiden tot bepaalde beeldvorming van wat verlichting zou moeten zijn, nietwaar?

Dat geldt ook als je boeken leest als, de Bijbel, Een cursus in wonderen, de Koran, de Bhagavad Gita, de Upanishads,...

Misschien denken we alleen maar te weten wat verlichting is of zou moeten zijn.

Had de Boeddha gelijk, toen hij beweerde wat verlichting was (is)?

En kun je wel verlicht worden? Of was het leven van de Boeddha niet meer dan een bepaald kunstje (innerlijke en uiterlijk)? Zeg maar: je verlicht gedragen!...

Sri Ramana Maharshi zei, dat ieder wezen naar geluk zoekt. Als dat zo is, is verlichting dan het ultieme geluk?

Sport kan jou beter doen voelen, drugs en alcohol ook, en lekker eten en snoep, seks, succes, bezit,... Maar dan ben je ergens van afhankelijk, is het niet?

De ultieme verlichting zou 'm dan kunnen zitten in, niets. Iets wat geen afhankelijkheid vertegenwoordigt. Een soort niet-iets. Het is er wel maar je kunt je er niet aan hechten.

Misschien is dat dan bewustzijn. Zelfs wetenschappers kunnen niet echt zeggen wat het is.

Ze denken dat het brein met bewustzijn te maken heeft. Dat als je dood bent (je brein) dat er ook geen sprake meer zal zijn van bewustzijn.

Maar zogenaamde guru's, leraren, spirituele leermeesters,... beweren dat je bewustzijn bent. Maar hoe kom je daar dan achter?

Je kunt natuurlijk wel gaan geloven dat je bewustzijn bent maar dat is dan niet meer dan een geloof!...

Volgens mij is verlichting niet iets wat buiten jou ligt, wat je nog moet bereiken.

Als bewustzijn zelf ook absolute vrijheid vertegenwoordigt, geluk, dan kijken we er blijkbaar over heen, als we van nature bewustzijn zijn.

Als zelfkennis verlichting vertegenwoordigt moet deze zelfkennis volledig radicaal zijn, buiten tijd. Anders bestaat er toch een weg, en ligt verlichting blijkbaar toch buiten onszelf. We zijn DAT.

Het is een feit dat duisternis hoelang deze ook aanwezig is in een fractie van een seconde zal verdwijnen bij licht.

Betekent het begrip guru niet: verdrijver van duisternis? Of verdrijver van onwetendheid?

Het is ook een feit dat we dingen over het hoofd kunnen zien, die pal voor ons liggen.

Geen verlichting buiten onszelf, lijkt me!

Wetenschap en liefde

Tijdens de bijeenkomst in waarheid, afgelopen zondagmiddag te Bloemendaal. Werd er ook door een deelnemer op een wetenschappelijke manier beschreven hoe wij ervaren, zien.

Maar ik reageerde met: dat dat weer een vorm is van godsdienst. Na de kerk is nu de wetenschap die jou vertelt hoe je moet ervaren.

Je ervaart niet de schoonheid van een bloem door deze te analyseren, toch?

Ook krijg je geen verstand van vrouwen door porno te kijken! (Ook deze wereld van het internet is een uitvinding van wetenschap, laten we dat niet vergeten, net als plastic trouwens.)

Goed, als je een vrouw (of man!) echt wil leren kennen, zul je haar gewoon behoren te ontmoeten en echt bereid zijn te onderzoeken, overeenkomstig wat is, zoals het is. En dat vraagt een fijngevoeligheid, die wetenschappers over het algemeen vaak simpelweg missen, omdat zij liever in hun hoofd zitten, nietwaar?

De natuur leer je echt niet kennen vanuit een biologie-boek of in een laboratorium. Wij mensen zijn zelf uit de natuur ontstaan. Dat

wetenschappers graag de natuur nabootsen maakt hen nog niet alles zaligmakend.

Verlichting is ook een verwijzing naar vertrouwen in het leven. Zoals zen mooi formuleert: 'Het buitengewone, ligt in het gewone.'

Verlichting gaat over direct gewaarzijn.

Krishnamurti omschreef een religieuze geest, als een geest die gericht is op feiten.

Hoe kun je de natuur echt leren kennen?

Wetenschap is leuk, als extraatje. Om wat kennis te hebben over het een en ander maar wetenschap is geen liefde.

Liefde zelf kan alleen hier en nu door jezelf ervaren worden.

Liefde vraagt ruimte, niets.

Het denken scheidt niet niets.

Kennis is geen liefde, ook al vraagt het kennis dit stuk hier te lezen en te schrijven.

Liefde kan gebruik maken van ons brein. Maar het ego ook.

Het brein reageert op liefde zoals een bloem op zonlicht.

Ontmoeten we elkaar overeenkomstig het beeld wat we van elkaar hebben of rechtstreeks? Alleen liefde verzet zich niet tegen wat is.

Psychologie en verlichting

Bestaat die?

Nee.

Wel de psychologie van je beter – gaan – voelen.

De enige ware psychologische revolutie is dat je voorbij gedachten, voelen en lichaam gaat maar psychologie gaat juist over gedachten en gedrag!

Ik zeg: laat dat allemaal nu los!

Hoe?

Door eenvoudig en consequent nee tegen alles te zeggen wat zich manifesteert en jouw aandacht probeert vast te houden in de vorm van, door gehechtheid/identificatie.

JIJ bent al volledig, je bent er al. Twijfel daar geen seconde aan!
Niet in worden ligt het antwoord maar in zijn en zijn kan niet aangeleerd worden, dan is het hoogstens iets. Maar JIJ bent niet iets. Zijn is geen iets. Maar onbeperkte aanwezig zijn.

Black Advaita

Klinkt lekker stoer maar zo is het hier niet bedoeld.

Advaita volgens de Indiase overlevering richt zich op het zelf dat gelijk is aan God. Dit zelf is niet van deze wereld.

Binnen de Indiase Advaita is bijvoorbeeld de Bhagavad Gita een belangrijk boek. Een boek dat volgens mij helemaal niet te sprake komt binnen de Advaita hier in het Westen, ook wel de Neo-Advaita genoemd. Daarin staat bijvoorbeeld:

'De wijzen bereiken de onvergankelijke, eeuwige staat wanneer zij, bevrijd van hoogmoed en misleiding, hun liefde voor de zintuiglijke dingen overwonnen hebben; wanneer zij door afstand te doen van begeerte en door hun blik vast op het Zelf te richten, niet meer heen en weer worden geslingerd door de elkaar tegengestelde gewaarwordingen, zoals vreugde en smart.'
(Internet: <http://www.arsfloreat.nl/documents/Gita.pdf>)

Volgens mij lijkt de Neo-Advaita daarentegen op een pretpakket: je kunt doen waar je zin in hebt. Alles is God. God is alles.

Volgens mij ontstijg je met deze redenatie niet de wereld. Als alles alles is.

Als klei de wereld is en alles van klei is, dan is iedere vorm klei. Alles is gelijk aan alles, niet waar?

Maar is het zelf de wereld, die we waarnemen?

Is de wereld uit het zelf ontstaan?

Of is de wereld eenvoudig de wereld en is dat dan ook altijd zo geweest.

Materie of energie heeft in werkelijkheid nimmer echt een begin gehad.

Slechts vormen van energie komen en verdwijnen. Schepping na schepping na schepping. ... Dood na dood na dood... In andere woorden: er bestaat enkel verandering.

Maar God, het zelf, is niet van deze wereld, zoals de ruimte in een aardewerk niet van klei is.

Maar... als er wordt beweerd dat God alles is en alles God, dan ben je wat je waarneemt. Zoals de denker en de gedachte, gewoon enkel het denken zijn, hetzelfde. De denker is enkel een bepaalde som van gedachten. Dus de denker is geen bestaande realiteit naast het denken of de gedachte.

Maar het zelf daarentegen wel, is geen onderdeel van de wereld, geen onderdeel van wat we waarnemen.

Als je God niet hebt gerealiseerd, kun je heel makkelijk in de illusie verkeren dat de denker het zelf is. Je kunt je dan ook wegdenken uit deze wereld en er toch een mee zijn. Dat kan theorie of filosofie met jou doen, beste!

Het ware zelf is echter volkomen uniek. En niet van deze wereld.

Niet uniek omdat ieder zelf anders is dan het zelf van een ander. Maar uniek omdat de wereld het niet kent, niet kan kennen.

Alleen JIJ bent JIJ. En er is maar een JIJ: IK. En IK kan enkel IK zeggen!

De aardewerken geven de illusie van diversiteit wat de ruimtes in de aardewerken, maar er is in werkelijkheid maar een ruimte. De innerlijke ruimte is een illusie. Er beslaat helemaal geen innerlijke en uiterlijk ruimte. Of grote en kleine ruimtes. Niets is niets. En DAT ben jij.

Black Advaita is geen product uit de verlichting van iemand maar uit het denken van iemand. En stimuleert dus ook het ego. Het ego dat denkt dat ie het zelf is.

Ik beweer hier zeker niet een specialist te zijn van de Advaita Vedanta of alles echt te weten over de zogenaamde Neo-Advaita. Trouwens de Westerse kan in principe heel goed lijken op de Indiase maar dan zonder al die hocus pocus, van de traditie.

Twee stoelen van waarheid

Gisteren hielden we een bijeenkomst in waarheid. Hier iets wat we uitvoerig bespraken:

Twee stoelen van waarheid.

De ene stoel: alle shit dat je heel goed van jezelf kent. Je praat erover als een buitenstaander maar dat levert je blijkbaar niets op, want de volgende keer praat je er weer over! Jij bent de grote deskundige van je persoonlijke shit, zoals haat, jaloezie en afgunst. Je zegt dat dat eigenlijk niet klopt maar ondanks dat verandert er niets!...

Ondanks al je deskundigheid over dat onderwerp: afgunst!

Nu zeg ik, hoe kan dat?

En hoe weet jij dat er iets niet klopt aan jezelf?

Want als alles zwart is weet niemand wat zwart is. Dan moet je ook weten wat niet zwart is. Dus er is wijsheid, inzicht of hoe je het ook noemen wilt.

Wit staat tegenover zwart, nietwaar?

Als je haat, is dat een feit.

En als je je haat bewust bent is dat ook een feit.

Dat zijn dan de twee stoelen van waarheid.

Mijn vraag vervolgens was: hoe komt het dat we zo halsstarrig op die ene stoel blijven zitten: de stoel van afgunst e.d.?

Waarom gaan we niet in die andere stoel zitten die er ook is? Die we ook zijn!

Waarom zijn we zo gehecht aan dat wat we eigenlijk niet willen zijn? Mogelijk om dat we denken dat we dat zijn! Dat we niet kunnen veranderen!...

Toch kijken naar onszelf vanuit iets wat niet zeg maar zwart is. Anders kon je het niet waarnemen en was je het enkel, geheel en al onbewust. Maar... jouw visie verraad een andere natuur, niet waar?

Die andere stoel ben je ook en die stoel is vrij van welke shit ook.

Waarom kies je niet voor deze vrijheid als deze ook besloten ligt in jou?

...

Goed, een gedeelte uit deze samenkomst.

DAT

Tat Tvam Asi, Sanskriet voor Gij zijt Dat, de ultieme werkelijkheid.

Maar hoe realiseert de vis het water waarin hij al zijn hele leven zwemt, hij weet immers niet beter. Het water lijkt een te zijn met hem en net andersom. Maar het water zal er ook zijn als hij er niet meer is. De dood is dan daarbij een belangrijke invalshoek.

Maar de vis denkt dan ik ben dit lichaam, deze vis.

Ziet zichzelf niet als het water dan.

Maar... kon de vis bestaan zonder water? Dankt niet al het leven in de zee zijn bestaan juist aan de zee zelf? Toch helpt deze redenatie maar gedeeltelijk: de vis zal zich blijven identificeren met het vissen-lichaam. Maar wat nu als geheel spontaan het bewustzijn zich opeens begint uit te breiden tot in zijn oneindigheid: geen ik-bewustzijn maar bewustzijn zelf. In werkelijkheid is er geen uitbreiding maar valt de beperking gewoon weg.

Zoals bij een ruimte in een kruik, de beperking daarvan wordt opgeheven bij het breken van de kruik, maar in werkelijkheid is er maar Een ruimte. Als de vis dan weer naar zichzelf kijkt als vis, weet het beter, dat dat de illusie is! 'Ik ben helemaal niet die vis.' Maar de vis blijft wel, ondanks deze hogere wetenschap!

Ja, je bent er al. DAT ben jij.

De natuurlijke staat

Een leven zonder zelfcensuur, bestaat dat?

De bloem bloemt en de mens menst?

Heeft een bloem zelfcensuur?

Heeft een bloem een ego?

Wat doet trouwens zelfcensuur met ons?

Het zegt wat wel mag en niet mag.

Je wilt bijvoorbeeld lekker roomijs eten maar jouw ego zorgt ervoor dat je dat dan niet doet.

Een jong kind zou gewoon roomijs eten.

Ook een jong kind heeft hersenen maar zijn ego is blijkbaar zo klein, dat het nog nauwelijks invloed heeft.

Het kind heeft zich blijkbaar nog nergens aan gehecht: aan bepaalde gedachten.

Het heeft wel gedachten maar er is niemand die beweert er iets of niets mee te moeten doen.

Volwassen mensen hechten waarde aan bepaalde gedachten en gevoelens. Proberen misschien zelfs bepaalde gedachten en gevoelens te beheersen. Het ego is niets anders dan deze beheersing: want wie beheerst wie?

DAT wat we werkelijk zijn, kent geen invloed, zoals het ego.

Maar kent of heeft wel liefde als eeuwige metgezel.

DAT is misschien niets maar geen niets zonder licht en vrede.

DAT is te vergelijken met een grot waarin een licht brandt.

In deze grot wordt dan een mens geboren.

De mens is niet dat licht of de grot.

Maar de grot en het licht zal nimmer de mens in wording belemmeren.

Het is iets in de mens zelf, dat dwars gaat zitten.

Ook al is het ego er opeens en ontwikkelt het, toch wil dat nog niet zeggen dat je dat echt bent.

Waarom zou de mens zichzelf ongelukkig maken of ongelukkig zijn als dat niet hoeft?

Maar wie of wat kent de weg?...

Kent de bloem de weg of gaat ie simpelweg de weg?

Kent iets in de natuur de weg?

Wij, als mensen denken de weg te kennen. Maar komen over het algemeen niet verder dan dubieuze rituelen, geloofssystemen, medicijnen, drugs gebruik en psychotherapieën. Misschien zijn we er wat gelukkiger door maar echt?

We denken iemand te zijn, iemand die iets doen moet.

Het ego zal ons nimmer toestaan Niemand te zijn.

Niemand geeft ruimte aan wat is, zoals het is.

'Niemand is volmaakt, wees dus niemand.'

Mindfuck

Is alles wat niet redelijkerwijs waar is of waar kan zijn maar wel als waarheid gretig wordt geslikt.

Maar je hebt natuurlijk ook iemands oprechtheid en onwetendheid, en goed gelovigheid.

Een zieke geest (mind) is niet oprecht maar denkt dat hoogstens wel te zijn.

Drugs en/of drankmisbruik doet er vaak nog een schepje bovenop. Het brein dat dan ook verder de vernieling in wordt geholpen, nietwaar?

Voldoende beweging, genoeg gezond eten, rust en stilte,... kunnen wonderen bewerkstelligen in een simpel maar verstoord leven.

Er was mindfuck toen mensen Jezus, Socrates,... tot de dood veroordeelden.

Er was mindfuck toen Sheela het voor het zeggen kreeg in de commune in Amerika.

Binnen het boeddhisme is waarheid heel belangrijk. Liegen wordt dan ook gezien als een ernstige misstap! Het gaat daar immers om de geest te zuiveren.

Tegenwoordig heb je veel nepnieuws. De geest bewust beïnvloeden door leugens en onzin. Leugens verkopen tot dat je betrappt wordt...

Laat waarheid zich ook 'betrappen'?

Ik denk het wel.

Opeens zie je iets echt, dringt iets echt tot je door. Zoals die bril op je neus die je aan het zoeken was. Of begin je je ouders te waarderen.

Goochelaars (magicians) of mentalisten kunnen er wat van. Je echt van alles laten geloven, terwijl het toch in werkelijkheid anders is!

Heerlijk om naar te kijken!...

Doet een guru dat ook?

Kan natuurlijk. Sommige guru's varen er wel bij.

Enkel alleen wanneer we integer zijn, kunnen we voorbij mindfuck gaan.

Jouw eigen transpartheid is een uitnodiging om anderen dat ook te laten zijn. Maar sommige mensen zijn daarbij alleen maar ordinair.

Zelfkennis is het tegengif aangaande mindfuck.

Zelfkennis is geen proces of bepaalde scholing. Maar het simpelweg onderkennen wie je werkelijk bent.

Kennis is beperkt

Er is altijd meer te weten, dus kun je door kennis niet alles omvatten.

Je brein weet niet alles, je denken blijft beperkt, hoe vaak het zich ook weet te verbeteren!

Dus door kennis kun je niet het onbeperkte omvatten.
Zo... dan komen we weer bij Niets uit.
Doe geen moeite, je 'weet' al.
JIJ bent het Onbeperkte.
DAT ben jij.
Kennis geeft geen vrijheid. Kennis is makkelijk, praktisch.
Hecht je dus niet aan kennis.
Je bent niet het brein, je hebt een brein.
Je hebt geen bewustzijn, je bent bewustzijn.

Shit, Alexander!

Goh, die man kende ik helemaal niet. Ik wist helemaal niet dat hij een rijzende ster was aan de advaita-hemel, toen ik hem spontaan ontmoette begin jaren tachtig in het spiritueel centrum De Kosmos te Amsterdam. Ik haalde uit, naar iemand die een lezing hield in een klein zaaltje. En dat vond Alexander wel aardig, hij zat of stond iets achter mij. En dat vond ik ook wel aardig, zijn reactie op mij.
We zijn samen toen wat gaan drinken in het theehuis daar in dat centrum. Hij praatte toen over zijn spirituele werk en zijn reizen naar India. Gaf me zijn postbusnummer, voor mogelijk verder contact. We hadden relax contact.
Later ben ik hem weleens gaan bezoeken, tijdens een satsang in Baarn (huis van Rama Polderman). Ik kwam nogal laat binnen en ze waren al begonnen, de zaal was bomvol. We spraken elkaar niet.
Later sprak ik een vrouwelijke volgeling van Andrew Cohen, charmante dame, met een kaalgeschoren hoofd. Ze vertelde over Alexander, hoe onmogelijk hij kon zijn. Echt een klootzak kon zijn en dat zij nu gelukkig was bij Andrew. En die verhalen kreeg ik meer te horen, hier en daar!... Toen ik hem toen zag op die satsang, vond ik hem niet lijken op die man die ik sprak in het theehuis!...
Maar was ikzelf dan geen klootzak en bleek Andrew niet door de mand te vallen, als een nog veel grotere klootzak?
Sommige mensen die beweren geen klootzak te (kunnen) zijn, zijn dat misschien achter de gordijnen, zodat niemand het ziet! Misschien zijn ze een enorme klootzak thuis of op het werk.
Ik zie nu hoe Alexander Smit geromantiseerd wordt, vooral door mensen die hem niet echt hebben gekend.

Misschien wisten bepaalde mensen alleen maar de zachtaardige kant van hem op te roepen, dat kan natuurlijk.

Eervorig jaar werd ik en Chandra nog beoordeeld door PK, toen hij geïnterviewd werd door Lilian Ferru:

LF: 'Wat was voor jou het allermooiste gesprek wat je ooit hebt gevoerd, wat het meeste indruk op je heeft gemaakt?'

PK: 'Ja, dat is eigenlijk, een recent gesprek'... 'van twee mensen die getrouwd zijn: Nathan en Chandra' ...

Patrick Kicken is blijkbaar dan iemand die zoiets zelf heeft weten op te roepen!... Zo zie ik dat dan vooral, eerlijk gezegd. Want ik zet gerust mensen mijn huis uit, bij een bijeenkomst in waarheid.

Gelukkig maar dat je binnen advaita best een 'klootzak' mag zijn!...

Bedankt weer voor jullie aandacht hier.

Niets en de verlichting!...

Als je iedere innerlijke en uiterlijke ervaring vaarwel zegt, je nergens aan hecht, wat dan? Ja, dan zal niet opeens je ervaringswereld stoppen maar je identificeert je er niet langer mee! Dan wordt vanzelf het subject belangrijker dan het object.

Niets geeft ruimte aan alles. En als alles gaat stromen, voel jij je als mens beslist beter. Als je je van kruin tot teen vrij gaat voelen, zal je als mens gaan zingen.

Je goed voelen, je vrij voelen, is menselijk heel belangrijk en ik noem dat de verlichting en niet het Niets. Toch gaat niets daaraan vooraf.

Aan de ene kant gaat het erom dat je je vrij zijn accepteert door je nergens meer aan te hechten, aan geen enkele ervaring. Zodat juist ervaringen worden zoals ze zijn. De innerlijke rivier dat leven heet zal dan gaan stromen tot ieders glorie.

Verlichting kent dus geen weg. Het is juist je identificatie loslaten met alle gedachten, gevoelens en lichamelijke perceptie. Geen geknutsel meer...

Verlangens en angsten zorgen ervoor dat we onze identificaties belangrijk vinden.

Dat (verlangens en angsten) lijkt de grote onderstroom te zijn van alles,...

Maar als je werkelijk niets bent en dat ben je ook maar dat ben je vergeten, ga je weer ruimte geven aan alles, dan behalve aan dat waarmee je je geïdentificeerd hebt. Nogmaals: niets geeft ruimte aan alles.

Niets staat eigenlijk los van je persoonlijke verlichting maar menselijk gesproken snakken we naar verlichting!

Toch zal je eerst al je zogenaamde verlichtingsmethodes behoren op te geven.

Bereid te zijn geheel voor het subject te gaan, in vrede.

Niemand heeft interesse in het filmdoek maar enkel in de film.
Toch is er zonder filmdoek geen film om te zien.
Niets blijft bovenal het belangrijkste en verlichting is zijn vrucht.

Bijeenkomst in Waarheid?

Welke waarheid? En wie of wat bepaalt dat?...

De waarheid dat jij er al bent. Dat je daar niets voor hoeft te doen. Dat is geen mening maar een feit.

Ben je er dan niet. Zo niet, wie zegt dat dan?

En moet je er dan steeds iets aan doen, om er te zijn of ben je er gewoon ook al doe je daar helemaal niets aan?

Hier gaan we dan dieper op in.

Bij een Satsang, staat een leraar centraal. Hij/zij trekt de aandacht. Niet tot vermaak van de andere aanwezigen. Niet om zich te verrijken aan anderen. Maar als voertuig van inzicht en liefde. Geen occult medium maar iemand die gerealiseerd is. Ook al heeft ie daarvan geen bul.

Sommige leraren wel, die zeggen dan een schriftelijke verklaring te hebben van hun meester. Dat is natuurlijke een prachtige springplank en zulke leraren trekken dan ook vaak volle zalen maar ik zou daaraan geen of weinig waarde hechten!

Toen Jezus sprak, sprak hij met autoriteit en niet omdat hij deze had gekregen uit de kring van Schriftgeleerden en Joodse gezaghebbers!

Toen Ramana Maharshi sprak, had ie ook geen bul, helemaal niets van dat!... En toch wordt hij heden gezien als een van de grootste leraren aangaande non-dualiteit, nietwaar?

Als je een Satsang bezoekt, is het belangrijk oprecht te zijn. En de bereidheid te hebben eerst echt goed te luisteren.

Sommige bezoekers beweren niets te weten, niet gerealiseerd te zijn maar hebben wel vaak dan de grootste praatjes over wat dan verlichting is. Niet doen dus!...

'De Waarheid is niet het probleem maar je mening erover,' zegt Zen.

Precies! Je bent er al. Maar beseft je dat wel werkelijk, of ben je die persoon die zijn bril zoekt terwijl die bril simpelweg op je neus zit?

'De Waarheid is een land zonder paden,' sprak Jiddu Krishnamurti. Een man die gezag ontving uit de kringen van de Theosofie maar later van dat gezag geheel afzag!... Bent u dan niet de Christus?, vroeg iemand hem. Wat maakt het uit wat ik zeg, zei K, want als iemand anders zegt dat ik het niet ben, wie zal u dan moeten geloven?

Tijdens een samenkomst in Waarheid, staat iedereen er alleen voor. En dat is alleen maar goed, want de Waarheid is geheel ongevoelig voor aantallen, papiertjes, uiterlijk, geld, opsmuk,...

Heb je liefde voor de Waarheid of niet?

Vrijheid

Is dat niet volgens sommige zoekers de hoogste verlichting?

Je geheel en al innerlijk vrij te voelen?

Een staat van zijn waarin je je zelfs vrij voelt, als je naar je werk moet of een afspraak hebt met je schoonmoeder.

Je je geen zorgen meer maakt ergens over. Dat het leven vrij door jou stroomt! Dat je geen nee zegt. Dat je van kruin tot teen vrij bent.

Je rechtstreeks bent. Dat je niemand uit de weg gaat. Dat je jezelf bent, zonder te overdrijven!

Sommige mensen voelen zich niet eens vrij, als ze rijk zijn en over alles kunnen beschikken, nietwaar?

Je kunt je vrij voelen, als een Sri Nisargadatta, werkende ooit in een sigarettenwinkeltje!... Daar boven dat winkeltje ontmoette hij mensen van over de hele wereld, zoals vanuit Nederland: Douwe Tiemersma en Alexander Smit.

Was Osho vrijer met al zijn rijkdom in Oregon? Met van over de hele wereld camera's op hem gericht?... Misschien leefden zijn sannyasins in die waan!... Osho was en bleef ondanks alles gewoon een mens. Bij het einde van zijn leven onderstreepte hij dan ook de zen wijsheid!

Vrijheid is niet te koop. Al kun je met geld wel de nodige menselijke problemen wegekopen

Ons werkelijke probleem is niet uiterlijk, zoals Jiddu Krishnamurti ook zei: De ware revolutie is innerlijk.

Liefde

Naast God mogelijk het meest misbruikte woord om sektes te leiden en met workshops, lezingen en cursussen geld te verdienen.

Je hebt volgens mij persoonlijke liefde: dan heb jij er zelf baat bij om iets of iemand lief te hebben.

Misschien ben je heel aardig tegen je eigen kinderen, alleen maar omdat ze van jou zijn. En ben je gereserveerd naar andermans kinderen, niet uit jouw familie of stam.

Gun je eigen alles en vreemden niets!

Onpersoonlijke liefde: dan schijn je net als de zon voor iedereen. Dan ben je niet alleen eerlijk naar eigen maar naar iedereen.

Hoe realiseren, verwerkelijken we onpersoonlijke liefde?

Ik denk zelf als je in diepe duisternis verkeert en je afgescheiden voelt van alles en iedereen. Je absoluut niet geliefd voelt, zelfs niet door jezelf. Dan plotseling breekt er in die diepe duisternis het licht door, warmte, liefde! Niet omdat je ook maar iets goeds wist te doen. Niet omdat je ook maar iets wist over dat licht. Liefde komt dan jouw leven binnen, als pure genade. Je wordt aangeraakt door iets dan oneindig veel sterker is dan de grootste duisternis. Opdat moment voel je je geheel geaccepteerd en genezen, van je diepste wonden!...

Je kreeg het om niet en je zult het om niet weer doorgeven! Dat's alles! Liefde is niet goedkoop of te koop.

Liefde is het allerhoogste geschenk in ons leven maar dat moet je dan wel ervaren.

Doen waar jezelf zin in hebt?

Heeft niets te maken met liefde en inzicht maar met impulsen, impulsief gedrag. 'Ik vind een biefstuk lekker dus dat eet ik dan ook!' ... 'Jouw kop staat me niet aan, dus als je niet uitkijkt krijg je een knal voor je kop.' ... 'Ik haat kleurlingen en buitenlanders, dus...' Et cetera. En al deze impulsieve mensen zijn gewoon zichzelf maar wat koop je er voor als samenleving?

Sommige mensen beweren dat alles, alles is en daarom dus OK. Dat we het brein zijn, dat we het product daarvan zijn!...

Maar wat is dan puur bewustzijn wat door de eeuwen heen verkondigd wordt, door bekende en minder bekende spirituele leraren?

Heb je een brein of ben je het? Ben je de wereld of ben je wel in de wereld en er niet van?

God of bewustzijn zelf is dat wat onbezoedeld is. Niet aangeraakt door de wereld, door dood en tijd.

God laat sporen achter in ons brein. Zoals de zon dat doet met de aarde maar niet de aarde zelf is.

Er is meer dan impulsief zijn.

Kinderen die niet leren stil te staan, bij bijvoorbeeld het oversteken,... Je hond vraagt diezelfde aandacht. Impulsief gedrag kan grote schade veroorzaken, is het niet?

Ik ben niet tegen spontaniteit maar zonder liefde en inzicht wordt de samenleving er niet beter door.

Natuurlijk hoort spontaniteit bij ons leven.

Sommige mensen beweren van niet, en willen alles onderwerpen aan het denken.

Jezus zei hierover tegen de Schriftgeleerden: De Sabbat is er voor de mensen en de mensen niet voor de Sabbat.

De Schriftgeleerden zeiden tegen hem dat ie niet mocht genezen op die bijzondere rustdag (Sabbat).

Hij was dus niet tegen de Sabbat!...

Hij zonderde zich vaak af, om in stilte te zijn met God. Heel veel leraren deden en doen dat. Even een stapje terug!...

Vergeet niet wat je werkelijk bent.

Advaita Plus

Binnen het christendom, binnen het christelijke geloof, heeft zen toegang gekregen, jaren geleden. Er zijn bijvoorbeeld priesters die in de leer gingen en zelf zen-meditatie gingen onderrichten.

Gebed en meditatie kunnen blijkbaar prima naast elkaar bestaan, zozegd.

Advaita, zoals ik die ken, gaat over niets. Zen ook maar raadt toch nog meditatie aan, nietwaar?

Advaita is in mijn ogen wat radicaler. Je bent er al en daar valt verder niets aan te doen.

Nog voor dat je aan God denkt en/of mediteren, ben jij er al.

Ik Ben.

Zoals God tegen Mozes sprak: Ik Ben die Ik Ben.

Ook Jezus sprak over ik ben: Ik Ben de weg, de waarheid en het leven.

We zijn DAT.

Castratie van Jezus?!

Jezus sprak duidelijk over dat je niet moet oordelen, omdat je op die manier anders ook hetzelfde oordeel over jezelf afroept. Maar... hij zei ook als je dan toch een oordeel uitspreekt: laat dan je oordeel geheel waar zijn! (Voorbeeld Johannes 7:24.)

Ja, Jezus oordeelde ook. En dat zie je bijvoorbeeld terug in de confronterende scene in de grote tempel, als hij handelaars en geldwisselaars de tempel uitjaagt met een groot stuk touw, als zweep. Hij gooit hun handelswaar omver!... Hij roept dat de tempel geen plaats van handel dient te zijn maar een plaats van gebed!...

Maar deze kant van hem wordt vaak weggepoetst door hen die enkel Jezus willen zien als bringer van vrede en liefde.

Jezus zonder ballen is populairder. Zoals bij kerken die graag in de gunst staan bij 'het gewone volk'. Dominees die graag met hun gezicht in de krant willen komen en op teevee: als zeer zeer verdraagzaam!...

Tegenover waar ik woon, hangt een regenboogvlag voor zo'n kerk. ...Jezus was een jood. En binnen de joodse wet wordt bijvoorbeeld hoererij, overspel, incest en het aanleggen met het eigen geslacht verworpen!...

Jezus was niet tegen de wet maar vond dat mensen zich daarbij vaak schijnheilig en volkomen onverdraagzaam gedroegen! Voorbeeld: Op een dag brachten schriftgeleerden een overspelige vrouw bij hem, en zeiden, wat moeten we met haar doen (want volgens de joodse wet stond daar het stenigen op). Hij zei na een stilte uiteindelijk: Wie zonder zonden is, gooit de eerste steen. De schriftgeleerden en allen die haar wilden stenigen wisten niet meer wat te doen en dropen af. Toen hij alleen overbleef met de vrouw zei hij: Ga heen en zondig niet meer.

Zo zijn er meer voorbeelden waaruit zijn grote liefde spreekt maar ook dat hij geloofde in de wet, van God.

- Op een dag zei Osho tegen zijn sannyasins, dat homoseksuelen geen verlichting kunnen bereiken. Terwijl er eerst, binnen de commune, op dat gebied vrijheid blijheid heerste.

Een homoseksuele-sannyasin ging naar Osho om het fijne te weten: Osho antwoord was, dat de identificatie met het homo zijn de verlichting in de weg staat!...

Tegenwoordig willen mensen van alles zijn, onder het mom van vrijheid. Maar dat is helemaal geen vrijheid!

Is dit alles 'de schuld' van de moderne tijd waarin het evangelie van wetenschappers wordt verkondigt: dat je het brein bent? Gelukkig twijfelen daar ook steeds meer neurologen aan.

Je bent niet het brein maar hebt een brein.

Je bent geen homo maar het is een seksuele voorkeur.

En was Jezus een mietje? Ik denk het niet.

Geluk

Is een spontane ervaring, omdat alles dan goed doorstroomt.

Het is geen inzicht of beheersing. Het is geen prijs, geld of succes.

Een jong kind heeft ook geen inzicht, zogenaamde realisatie, is gewoon van nature gelukkig. Zijn energie stroomt.

Onze natuurlijke staat is zeldzaam, echter dus niet bij jonge kinderen.

Sporters, hardlopers, kunnen een runners high ervaren.

Als je innerlijk op slot raakt, blokkades ontstaan, voel je je ook minder gelukkig.

Als je niet meer gelooft in jezelf, zal je ook minder spontaan zijn. Jonge kinderen zijn daarentegen nog heel spontaan!...

Een jong kind voelt zich vrij en gelukkig. Voelt zijn lichaam. Voelt zijn pijn

en verdriet. Is voelende. Als je nog echt totaal voelt, ga je ook eerder door je ongenoegen heen, lijkt me!...

Een jong kind weet echter niet beter, dan simpelweg gewoon alles te voelen. Hij/zij voelt nog totaal de regen op zijn/haar huid. De wind in zijn/haar haar, et cetera.

Dan... opeens, plotseling, geheel onaangekondigd gaat het denken de baas spelen! Helaas!

Dan wordt het allemaal heel psychologisch: praten over geluk.

Een jong kind weet niets maar is gelukkiger dan een volwassene die zegt wel te weten.

Als de energie van kruin tot teen geheel spontaan stroomt, is er sprake van de natuurlijke staat, de natuurlijke staat van gelukkig zijn.

De eerste satsang kerk?

Je hebt prachtige oude kerkjes, die bij leegloop dan vaak worden omgedoopt tot woning. In mijn omgeving (Bloemendaal – Haarlem) ken ik al zo'n drie kerken die tot woning(en) zijn geworden. In Haarlem bijvoorbeeld de Heilige Hart Kerk. Grote kerk trouwens, nog steeds aan de buitenkant, maar volledig binnen verbouwd... tot de nodige appartementen.

Veel leraren die satsang geven, hebben een portret van hun leraar/meester/guru bij hen op het podium staan. Met wierook, bloemen, kralenketting, e.d.

Ze vereren hun leermeester!

Mijn leermeester is Jezus.

De verschillen en overeenkomsten met een gewone kerk zullen dan zijn...

De (grote) verschillen:

- > JIJ bent DAT. Niet alleen Jezus is God maar ook jij.
- > Na een lezing (zogenaamde preek) zal er ruimte zijn voor vragen.
- > Stilte in de vorm van gebed en/of meditatie.
- > Jezus zal wel centraal staan, zijn leringen maar (en dit is een grote maar!) er zullen ook dingen gezegd kunnen worden over de Boeddha,

Krishna, Sri Ramana Maharshi, en anderen.

> ...

De overeenkomsten:

> Geen toegangsprijs maar collecte.

> Jezus als de grote leermeester.

> Het Nieuwe Testament als inspirator. (Eigenlijk is dat ook een verschil, want heel veel kerken staren zich ook erg graag blind op het Oude Testament: terug te zien in hun belangstelling voor politiek, rijkdom en het leger.)

> Liefde zijn boodschap.

> ...

Jezus zal niet zozeer (wat juist heel gewoon is binnen de kerk!) als de Redder naar voren worden geschoven maar veel meer als de Guru. Leraar. Deepak Chopra schreef er al een boek over: De derde Jezus. Zijn leringen die nog altijd vaak weg worden gemoffeld, ja, zelfs binnen de kerk! Het is blijkbaar makkelijker iemand te aanbidden dan te begrijpen....

De satguru is en blijft natuurlijk God. Devotie tot de leermeester is niet verkeerd, mits niet overdreven. We zijn allen mensen! Een Godmens, is ook een mens maar waarin God volledig is verwerkelijkt. 'De Avatar.' Zoals Jezus – al – zei: Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.

H + H = H

Laat staan dat het volgende waar is, herken je jezelf er dan in?

Het Hart wordt binnen de spirituele wereld verheerlijkt.

Nu weten we dat een kind niets anders is dan een onvolwassen man of vrouw. Een kind op zichzelf bestaat niet. Wel een man en een vrouw.

Je hebt geen drie soorten mens.

Pas rond de twaalfde jaar, als we gaan puberen, groeien we uit tot wat we zijn. We verliezen het kindzijn, zoals een rups tot een vlinder wordt.

Uiterlijk veranderen we totaal. We worden duidelijk niet meer herkend als kind.

Maar... voor deze volwassenheid, is er toch sprake van een andere type mens, zogezegd. Nog niet echt mannelijk of vrouwelijk: een (b)engeltje,... Nu zou je het wonder dat we kind noemen, het Hart kunnen noemen. De man het Hoofd en de vrouw de Hara (= Japans voor buik. Ofwel lichaam), denk ook maar aan Moeder aarde.

...

Ze zeggen dat je denkt met je hoofd maar ook met je buik.

Wat nu als hoofd en buik samen komen?

Ja, volgens mij heb je dan het Hart.

Niet, omdat het Hart echt bestaat. Maar bestaat wanneer het hoofd en de buik samenvallen.

Dus probeer niet je Hart te vinden. Zoals je ook geen kind kunt vinden, als derde mens. Je vindt het kind door zijn ouders. Door de man en de vrouw samen te laten komen!

...

Jezus heeft gezegd, dat wanneer we niet worden als kinderen, we niet het Koninkrijk van God binnen kunnen komen. (Zie voor jezelf: Mattheus 18:3.)

Goed, het verheerlijkte Hart, is een schepping en geen bestaand feit. Mannen blijven altijd mannen tot hun dood. Vrouwen blijven vrouwen tot hun dood. Kinderen groeien uit tot, een echte man of vrouw. Van rups tot vlinder.

...

In andere woorden: Als het Hoofd en de Hara niet een worden, kan er geen sprake zijn van een nieuwe schepping. Het Hart is een nieuwe schepping!

Zit dus niet enkel in je hoofd maar ook in je buik! Leer vanuit je buik kijken.

Als hoofd en buik een zijn geworden, zijn we pas een nieuwe schepping. Zoals Jezus al zei: Je moet opnieuw geboren worden.

Het oorspronkelijke gezicht

Heb je weleens in de ogen van een baby gekeken?

Deze staat is echt. Geen denkbeeld, geen theoretische of filosofische benadering. Nee, dit kind, dat bewustzijn is echt.

Ieder van ons kent dat oorspronkelijke gezicht, heeft dat gekend.

We zijn opgegaan in naam en vorm.

Zoals een jong kind spelende aan het strand opgaat, op zal gaan in het stadsleven.

De zee spuugde ons uit. We speelden als kinderen langs het strand en nu is alles daarvan verloren gegaan, nietwaar?

Het oorspronkelijk gezicht, is vrij van identificatie, is vrij van doel, heeft geen wil, er is geen sprake van een keuze. Zonder ego (herinnering) zijn we DAT. DAT wordt niet bereikt door een wil. Er is geen pad naar, dan enkel al je gehechtheden los te laten. Het is als vallen in het Niets, wat er al is maar je houdt je nog overal aan vast. Het gebeurt innerlijk.

Als jij je herinnering over een boom belangrijker vindt dan de boom zelf, zit je nog altijd vast ergens aan, noem dat ego.

Toen je heel klein was, speelden herinneringen geen rol. Het ego had zich nog niet in jou genesteld. Je speelde nog in het water. TOTAAL. Je hoefde ook niets te herinneren, want je werd beschermd door je ouders.

Het ego is blijkbaar onvermijdelijk gebleken maar... het is niet het oorspronkelijk bewustzijn.

Dat wat vroeger zo normaal voor je was, is er nog steeds voor jou. Ja, je kunt het echt ervaren. Niet door een bepaalde timetrack te volgen, terug naar dat baby zijn. NEE. Maar al je verkrampingen eenvoudigweg te onderkennen. Door nee tegen alles te zeggen, zal het ego aan terrein verliezen. Dan zal je boven jezelf uittreden en Niets zijn, kind zijn, geheel innerlijk vrij zijn. Je zult je niet meer laten verleiden de grote mensenwereld in te gaan. NEE. Je zult blijven bij het strand en je voeten blijven voelen in het water!

Je zult vertrouwd zijn met jeZelf.

Het ego – denken – dient nu het kind en niet langer alle verlangens en angsten naar anders en beter.

Doe niets!

Iedere poging om er te zijn, is gedoemd te mislukken. Je bent er immers al. En wat kan daar nog aan worden toegevoegd, hoogstens iets tijdelijks. En dat is juist niet echt wat je wil (toch?): iets tijdelijks. Je wilt nu, nu, nu zijn.

Maar... dan kom je bij het 'probleem' wat bewustzijn heet.

Is bewustzijn slechts dat wat herinnert?

Of is bewustzijn, zonder naam en vorm?

Bestaan we enkel bij zelfherinnering?

Beschikt een baby over zelfherinnering? En als een baby geen ego heeft, bestaat de baby dan niet? Heb je weleens in de ogen gekeken van een baby. Volgens mij bestaat een baby meer dan wat dan ook.

Als een jong kind zichzelf begint te herinneren als: 'Ik....' Bestond het dan niet voor die tijd? Het ego is niet meer dan een verhaal, waaraan we verslaafd zijn geraakt en denken, geloven, dat we er niet zonder kunnen! Dat we bij de afwezigheid van het ego bewusteloos zijn of zoiets!...

Geloof mij: Je bent heel. En daar valt helemaal niets aan te doen.

Krishnamurti en Jezus

Als ik naar mezelf kijk zie ik hoe ik ben beïnvloed door Jezus en Krishnamurti. Op jonge leeftijd ervoer ik spontaan een grote affiniteit met het werk van Krishnamurti, veel later begon ik dat licht ook te zien bij Jezus. En omdat je Krishnamurti niet kan ('mag') volgen, kwam wel Jezus op die manier dichterbij.

Mijn eigen leven moet me dan denken aan die van Osho: hij die eerst 21 jaar door India reisde en lezingen gaf, 'als een Krishnamurti'. Maar voor zichzelf toen begon in te zien, dat hij zijn luisteraars daarmee niet echt verder bracht, behalve dan van a naar c maar niet van x naar z. Toen herkende hij zichzelf in Krishna die met zijn fluit devoties aantrok. Hij, Osho, begon mensen te initiëren. De rest kennen we uit de media!...

Hij, Osho, bekritiseerde dan de luisteraars van Krishnamurti, die te veel in hun hoofd zaten en te weinig in hun hart.

Inderdaad lijkt het hedendaagse gezelschap van luisteraars van K te veel op een intellectueel gezelschap. Waar het woord 'guru' met een heel vies gezicht wordt uitgesproken!...

Goed, ik ken beide kanten. Het juist volgen en het juist niet-volgen.

Ik zit er een beetje tussen in. Nuchter en afstandelijk als een K. En met de betrokkenheid en liefde van een JC.

Ik weet wat het is om niet-te-volgen. Ik ken bijna alle werken van K en heb hem in 1981 moge ontmoeten, met duizenden anderen, in de RAI Amsterdam. Hij was mijn grote spirituele held maar die ook moet hebben

gezegd, bij het einde van zijn leven: 'Niemand heeft mij begrepen!'

Bij Osho sloegen de vonken wel over, naar ik heb begrepen.

Bij Jezus trouwens ook.

Maar mensen die christelijk zijn opgevoed en geestelijk zijn verkracht in hun ervaring, spugen op hem. Gooien in mijn ogen het kind met het badwater weg!

Mijn leraar Jezus kreeg pas grote betekenis voor mij, toen ik zijn leringen begon te praktiseren.

Dat was een pijnlijke weg voor mij. Hij nodigt je namelijk uit jezelf radicaal te overstijgen.

Van alle leraren is God de enige ware: de satguru. Ook Jezus zei op een dag, toen iemand hem 'goede meester' noemde: 'Alleen God is goed.' ... 'Alleen God verdient alle eer.'

Is het immers niet zo, dat een guru slechts met zijn vinger naar de maan wijst?

Toch verdient de leraar ook eer, want God heeft zich immers in hem/haar geopenbaard.

Jezus afwijzen is dan eigenlijk ook God afwijzen of jezelf afwijzen als zoon van God.

Op dit moment geef ik zoekers het nadrukkelijk advies zich nergens aan te hechten maar daarmee bedoel ik niet je liefde voor iets of iemand op te geven!

Als je liefde oprecht is naar bijvoorbeeld Osho (Krishnamurti, Jezus,...) wat is daar dan aan verkeerd?

Therapeut versus leraar?

Over het algemeen denk ik, dat de psychotherapeut in dienst staat van de samenleving, de maatschappij.

De spirituele leraar staat in dienst van God.

Ik geloof wel dat menselijk gesproken mensen kunnen geholpen worden door een goede therapeut.

Maar een therapeut die niet innerlijk verlost is, kan verder weinig tot niets betekenen.

En er zijn nota bene psychotherapeuten die patiënten met een alcoholprobleem proberen te helpen, terwijl ze zelf ook aan de drank verslaafd zijn.

MAAR... leraren kunnen ook behoorlijk boter op hun hoofd hebben. Het laatste bekende voorbeeld is: de leraar Andrew Cohen!... (- Vorig jaar had Patrick Kicken nog een video-interview met hem:<https://youtu.be/BXbNaw7FIFA>) Deze man had toch wel meer ego dan hijzelf vermoedde!!...

Toch gaat het bij een leraar niet om een goede therapie te geven. Therapeuten houden zich vaak aan allemaal regeltjes en willen graag geaccepteerd worden!...

Een leraar leeft niet voor deze regeltjes en heeft genoeg aan zichzelf. Hij/zij zingt eenvoudigweg zijn/haar lied!...

...

Jezus zei tijdens zijn leven: dat je geen twee heren kunt dienen. Daarmee bedoelde hij: je kunt niet geld liefhebben en God!

Welke therapeut wil geen geld verdienen? Zelfs als de patiënt of client er helemaal niets aan heeft gehad!...

Als mens kun je naar een psychotherapeut stappen of moet je, om bijvoorbeeld je huwelijk te redden of je baan.

De leraar wil jou helemaal niet redden. Zegt hoogstens: dat je al gered bent!

De leraar geeft niets om jouw verleden en toekomst.

De enige werkelijkheid is nu.

En nu ben JIJ ongebonden!

Verwar dus geen psychotherapeut met een spiritueel leraar en geen geld met God.

Zoek je bevrijding, vraag je dan serieus af, welke?

Je kunt nietsdoen

Dat lijkt dan op een keuze. 'Nu, ga ik eens nietsdoen vandaag!'

Lekker nietsdoen!...

Maar het is geen keuze, zoals ik het bedoel. Het is het gevolg van diep inzicht in jezelf. Je ziet dat sleutelen aan jezelf de aanwezigheid van iets of iemand vraagt. Bij de afwezigheid van een ego, kijk je wel uit te sleutelen aan jezelf: dan doe je lekker niets!

Zolang we ergens aan gehecht zijn (innerlijk en/of uiterlijk: maakt niets uit, is een pot nat!), zijn we iemand. Iemand die het beter weet.

De persoon behoor je niet te onderdrukken of uit te buiten. En deze twee liggen zo dicht bij elkaar, dat je beter maar niemand kan zijn en op die manier als mens simpelweg spontaan verder tot bloei komt of niet.

Gewoon wat blijktbaar de bedoeling is.

Uit verlangen of angst hechten we ons aan van alles. En dat doet liefde niet. En DAT is wat we ZIJN.

Liefde als ervaring komt en gaat.

Maar vergeet je eenvoudig alle ervaringen, dan kom je uit bij jeZelf. Dan blijkt je liefde te ZIJN.

Liefde is ook niets, omdat het geen keuze vertegenwoordigt. Liefde wil niet sleutelen. Net als licht in een grot, waar altijd duisternis heeft

geheerst nergens aan gaat sleutelen. Nee, in 1x verdrijft het licht alle duisternis, ook al heeft de duisternis daar altijd bestaan. Waar het een is zal niet het andere zijn.

Je bent iemand of je bent niemand.

En iemand zijn, vraagt heel veel energie!...

Als niemand, heb je God leren kennen als jezelf.

Misschien moet je wel eerst enorm teleur worden gesteld. Zodat je automatisch uitkomt bij jezelf. DAT. Dan zie je mogelijk pas echt in, dat je niets hoeft te doen. Dat iets willen doen aan deze wereld en jezelf, niet echt uit liefde komt maar uit angst of verlangen.

Ja, je kunt een licht zijn voor anderen maar dan zal je dat toch eerst echt voor jezelf behoren te wezen.

Wees eerlijk met jezelf: help je echt anderen? Of voed je slechts de ketting van verlangen-en-angst?

Liefde maakt einde aan alles.

Stilte

Je kunt er niets over zeggen, schrijven en bedenken.

Als je stil bent, is er helemaal niets meer om naar te verlangen of voor weg te hollen.

Stilte als ervaring bevat nog het ego (denken).

Stilte als ervaren, bevat enkel stilte.

Bij een ervaring is er namelijk iemand die ervaart.

Stilte is de afwezigheid van roddel, waanzin en getwijfel.

Bij stilte is God absoluut jouw favoriet.

Mensen zoeken vaak de stilte op om God te zoeken, te ontmoeten.

De natuur is ervan doordrongen, van een heilige stilte. Want niets in de natuur is bedacht door het denken van de mens.

In de natuur behoort je je denken te verliezen.

Stilte is altijd beschikbaar. Muziek niet.

Muziek dien je te maken.

Nietsdoen en stilte zijn een.

Niemand zijn en stilte zijn in wezen hetzelfde.

Wees leeg om vol te zijn.

Wees stil om te kunnen horen, te kunnen luisteren.

Stilte betekent genade.

Bestaat er een weg?

Zouden alle spirituele leraren beter hun mond kunnen houden?

Hadden alle leraren het mis met hun onderricht?

Boeddha, Christus, Lao Tse, Bhagwan, Krishnamurti, Ramana Maharshi, Nisargadatta, Ramakrishna, Douwe Tiemersma, Alexander Smit, Poonjaji,... et cetera.

Ja, zij zijn de weg zelf. Een boodschap dient niet anders te zijn dan de spreker. Een paard zingt niet als een vogel.

Er zijn mensen die geloven dat echte leraren geen onderricht geven. Maar van deze leraren weten we dan niets.

Ook al bestaat er geen weg, toch wordt er gesproken over de poortloze poort.

Jezus noemde zichzelf de weg, de waarheid en het leven. Met het heilig avondmaal gedenken zijn volgelingen, hun eenheid met hem. Door de wijn te drinken als zijn bloed. Brood te eten als zijnde zijn lichaam.

Da Avabhasa zei dat de relatie met hem zijn boodschap was. Hij bood geen leer aan dan zichzelf.

De Hare Krishna devoties, dragen Krishna in zichzelf.

Maar sommige mensen geloven dat de leringen van spirituele leraren los van hen kunnen worden gerealiseerd.

Maar Alexander waarschuwde daar tegen. Dat het lezen enkel het ego zou versterken!

Als je – bijvoorbeeld - het achtvoudige pad van de Boeddha zal gaan, dan zal je de Boeddha ook in jezelf ontmoeten. Het licht wat we zijn is universeel.

Maar er zijn ook mensen die enkel de Boeddha vereren maar geen respect hebben voor zijn leringen. Zoals een bekend christen al zei: 'Geloof zonder werken is dood.'

Je kunt ook niet tegen je gezin altijd enkel maar zeggen: Ik houd van jullie! Zonder daarbij ook de daad bij het woord te voegen, nietwaar?

Toen aan de Boeddha werd gevraagd, waar hij naartoe zou gaan bij zijn dood, antwoordde hij met: Nergens, ik ben een met de leringen.

Ook Jiddu Krishnamurti beschouwde zichzelf een met zijn leringen.

Jezus wordt in het Nieuwe Testament de Logos genoemd, dat Grieks is voor Woord.

Zeggen ze niet dat de Waarheid ons vrij zal maken?

Bestaat er een weg?

Krishnamurti zei dat de Waarheid een land zonder paden is. Dat betekent in mijn ogen: het directe pad, poortloze poort, zijn, gewaarzijn, hier en nu zijn, zonder begin en einde zijn, bewustzijn zelf, God, Tat tvam asi.

...

De Spiegel

Als je in de spiegel kijkt, wie of wat zie je dan?
Wat je ook ziet, je weet dat jij en de spiegel niet een zijn.
Als de spiegel valt, val jij niet.
De spiegel die we waarnemen zijn we niet.
De wereld die we waarnemen zijn we niet.
Maar net als bij het verhaal over Narcissus, zijn we verliefd op ons eigen spiegelbeeld. Zijn we geïdentificeerd met de wereld die we waarnemen.
We zijn gehecht geraakt aan van alles, innerlijk en uiterlijk.
Deze gehechtheden vormen allen te samen, als kleine mozaïeksteentjes, het zogenaamde zelf, lees: zelfbeeld.
De vraag/antwoord: 'Wie ben ik?' Ligt voorbij (of gaat vooraf aan) alle gehechtheden.
Jij bent er al, nog voordat het zelfbeeld opduikt.
Jij bestaat voorbij alle herinneringen.
Maar het ego is zo verslaafd aan zichzelf, dat het enkel ja zegt tegen zichzelf.
Als het Zelf ben je vrij: wel in de wereld maar niet van de wereld.

Neti Neti

Sanskriet voor: Je bent niet dit, je bent niet dat.
Je bent dus niet wat je waarneemt, noch innerlijk noch uiterlijk. [L'ISÉP]
Dat is een harde noot, merk ik bij velen.
Omdat je niet kunt zeggen wat je wel bent, zeg je wat je niet bent.
Je kunt immers niet JeZelf observeren.
Ja, je kunt gedachten, gevoelens en de fysieke wereld bewust zijn, opmerken.
Je kunt engelen zien, de boekenkast, je verdriet en pijn, je bankrekening, je partner, je gezin, je auto, huis en de maan,... enzovoort.
Je kunt een ervaring van non-dualiteit hebben en daarvan een bepaalde herinnering hebben, je kunt visioenen hebben, je kunt stemmen horen,... et cetera.
Maar nogmaals: alles was je waarneemt, op welk zogenaamd niveau ook, is niet wat je werkelijk bent!
Je kunt natuurlijk wel heel veel houden van je hond of kat, en je

betrokken voelen bij hun welzijn.

Je kunt liefde ervaren voor een zonsondergang, voor een prachtig bos,...

Je kunt genieten van een goed glas...

Niets menselijks is ons vreemd, z gezegd.

Je weet dat je bijvoorbeeld niet je auto bent maar je kunt je er wel aan hechten, aan deze auto. Zo erg, dat het je al pijn doet als een vreemde er aankomt!...

Je kunt je een voelen met je kinderen. Je partner. Je beste vriend. Je familie. Maar dat gevoel garandeert helemaal niets!

Je bent Niets maar dat Niets is meer dan het niets dat jij je bedenkt wat het is. Niets is geen theorie. Dat je wel even stiekem doormiddel van je denken zal achterhalen, zodat je gewoon lekker aan alles gehecht kan blijven.

Geniet. Leef. Laat je leven. Geef weerstand, indien nodig. En dergelijke. Je bent immers spontaan mens of niet: met alle gevolgen vandien. Wie iets stoms doet, zal dat dan merken ook. En als je wijs bent, wil je zelfs niet dat je huisdier iets overkomt. Waarom dan wel dat lichaam van jou? Je bent zelfs niet je huisdier – dat weet je – maar toch draag je er zorg voor. Zo ben je ook niet je lichaam,...

Als je je ergens aan hecht, zul je overeenkomstig deze hechting beïnvloed worden hier als mens op aarde. Iemand die gehecht is aan zijn land en daarbij ook nog eens predikt nationalist te zijn, moet wel oorlog uitlokken, conflict!...

Niets is in conflict. En dat zijn niet alleen maar woorden.

De mens verlangt ergens naar en is bang ergens voor... Dat alles speelt zich af in de bodymind. JIJ bent niet dat maar DAT. Er is geen reden ergens naar te verlangen of ergens bang voor te zijn. Je bent er al. Alles is OK.

Het Zelf is onthecht aan alles. Het Zelf is volledig.

Alles wordt op een volmaakte manier gezien in JOU.

De wereld kan onmogelijk gelijk zijn aan JOU.

Maar het Zelf kent ook geen verzet. De mens verzet zich vanuit zijn angst of bindt zich vanuit zijn verlangen. En in liefde is er noch verzet of verlangen.

Niets, leeft meer dan wat dan ook.

Je hoeft jezelf niet te veranderen als mens. Je hoeft ook niet de verandering, bloei, als mens tegen te gaan.

Door niets is de bloem zoals ie is: volmaakt en toch kwetsbaar.

En waarin de bloem verschijnt en sterft is DAT.

Spiritualiteit en seks

Of is het net andersom: seks en spiritualiteit?

Wie kijkt er tegenwoordig niet naar porno of heeft er niet eens een keer naar gekeken: stiekem of met elkaar?

India is nogal preuts maar het is wel opvallend dat het boek Tantra, spiritualiteit en seks van Osho, van al zijn boeken, daar het best is verkocht.

Heeft seks met verlichting te maken?

Seks kan op zichzelf al een ervaring van verlichting geven, mits je niet gedwongen wordt.

Over guru's hoor je nog weleens van seksschandalen, nietwaar?

Ik las eens dat de Dalai Lama zei: dat seks een spirituele relatie met de leraar (Lama) ten goede komt. Maar... het in deze tijd niet meer kan! En hij zijn Lama's dat dan ook afraadt!..

Sathya Sai Baba vond dat ie zijn jonge leerlingen mocht inwijden, door hun geslachtsorgaan in te oliën. Maar dat viel niet in goede aarde bij de buitenwacht. Misschien ook niet bij enkele van deze jongemannen!...

Porno kijken kan verslavend werken. En ik denk dat iedere verslaving dient aangepakt te worden. Omdat je geen slaaf van je gewoonten moet zijn.

Jiddu Krishnamurti zei over seks: Je doet het of niet.

En hij deed het blijkbaar ook. Sommige van zijn vrienden kregen daardoor een hartverzakking. En hij werd er niet bepaald populairder door bij vele van zijn toehoorders!...

Pak geen verslaving aan, met gevoelens van angst, haat en dergelijke. Iedere verslaving vraagt juist om volledige aandacht, liefdevolle

aandacht. Zet ieder vooroordeel opzij naar een bepaalde hardnekkige gewoonte. Laat de feiten voor zichzelf spreken.
Het Zelf is nergens aan gehecht. Richt je daarom op het Zelf. En DAT ben jij. Wel in de wereld maar er niet van!
Seks wordt in mijn ogen onderschat of juist overschat in de nodige spirituele kringen.

Heb je een leraar nodig?

Ik denk het wel. Anders zou men ook geen spirituele boeken lezen! Geen boeken over verlichting en zelfkennis. Anders zou je genoeg hebben aan je eigen wijsheid, lijkt mij.

Krishna is populair. Osho is populair. Jezus is populair. Mohammed is populair. Boeddha is populair. Krishnamurti is populair. Nisargadatta is populair. Ramana Maharshi is populair. Alexander Smit is populair. Et cetera.

Achteraf weet je wat je zocht. Vooraf niet. Je denkt slechts te weten. Een gerealiseerd leraar kan daarom een belangrijke spiegel zijn, niets meer en niets minder. Iemand die inzicht heeft in de ware natuur, weet dus waar ie het over heeft, nietwaar?

Maar we trekken nog weleens een verkeerde leraar aan. Iemand die helemaal niet echt gerealiseerd is. Misschien iets heeft ervaren, iets heeft gezien. Maar meer gelooft in aanzien, geleerdheid, geld, invloed en dergelijke. Het duurt weleens een tijdje voordat zo'n leraar dan door de mand valt.

Dan geven alle leerlingen in koor zo'n leermeester de schuld: Hij/Zij heeft hen bedrogen!

Je neemt een risico als je gaat voor een leraar. Zulk een risico moet je dan maar slikken, vind ik. Wees sportief. Blijf bovenal gefocust op de Waarheid. Hoeveel risico neemt een mens niet als ie in een auto stapt of in het huwelijksbootje?...

Wat er ook gebeurt, verlies nimmer je liefde voor de Waarheid.
God is satguru.

Wees eens goed negatief!

Je kunt niet zeggen wat het is, dus zeg je wat het niet is. 'Neti neti.'
Door alles af te wijzen kom je van zelf uit bij DAT, wat je werkelijk bent. Je kunt DAT niet gaan observeren als een appel. Want wie observeert dan wat? Want je bent immers DAT.

Bij het denken, splitsen we het denken op in de denker en de gedachten.

Je kunt de denker cultiveren, of dat het net niet het denken zelf is maar dat is een ernstige illusie. Een van de belangrijkste om te doorzien.

DAT ligt namelijk voorbij het denken.

Identificeer je niet met het denken.

We hebben een ego maar zijn niet het ego. De zogenaamde denker is niets anders dan de vergissing dat de denker iets anders is dan het denken.

De wereld en het Zelf

De wereld is niet hetzelfde als het Zelf.

Noem het Zelf God of de Waarheid.

Alles wat we waarnemen kent verandering, is in verandering, beweging.

Dat is materie. Dat is energie. En tijd is er deel van.

Dat wat heilig is, is niet van deze wereld, is tijdloos. JIJ bent dat.

Maar als jij aan jij denkt, denk je aan iets, met naam en vorm. Of denk je aan je beeld van het Zelf.

We vinden onszelf zonder beeld of ervaring niet zo interessant.

Net zoals stilte. We luisteren graag naar muziek en kijken graag teevee.

Je kunt het Zelf ook omschrijven als de grote stilte.

Gaat stilte immers niet aan alles vooraf?

Kunnen we deze stilte vernietigen, veranderen, beïnvloeden?

'Wees stil omdat IK stil ben.' De bodymind is het effect van God die in het water keek en verliefd werd op zijn eigen spiegelbeeld.

De bodymind is niet het Zelf maar kan zichzelf voordoen als het Zelf.

Je kunt een boek lezen over non-dualiteit en denken dat je het begrepen hebt.

Zeggen dat alles een is.

Het ego is de verdichting van alle gedachten die jou in de verkeerde richting wijzen. Ze zeggen van de guru dat die met zijn vinger naar de maan wijst. Nou, het ego wijst met zijn vinger ergens anders naar!...

Is de guru zonder ego? Ik denk het niet maar hij/zij kan het ego in zichzelf en andere mensen herkennen. Dat is het – enorme - verschil.

Da Free John noemde het de verkramping. Je raakt keer op keer innerlijk verkramp. Je verliest keer op keer het Zelf uit het oog. Tot dat het Zelf direct wordt gezien - volledig - als jezelf.

Het Zelf is wel in de wereld maar niet van de wereld. Je hebt niet zoiets als: Het Zelf en de wereld, omdat in het Zelf geen dualiteit bestaat. In het Zelf is geen verzet aanwezig.

Het ego is onderdeel van de wereld. Kent niet het Zelf. Kan wel denken over het Zelf. En denken dat ie het Zelf is. Als ego ben je niet bewust van God. Het ego leeft immers in zijn eigen schaduw.

De denker en het denken zijn een, een en hetzelfde. Zo is het ego niet anders dan de wereld. De mind en body zijn een. Toch kan de mind God leren kennen. Zoals er een litteken op je huid kan komen. Als een mens ontwaakt, verandert voorgoed het denken. We zijn al ontwaakt, het Zelf is er al. Maar zolang het ego verstrikt is in zichzelf, denk je alleen maar God, jeZelf te kennen! Zeggen dat alles een is, dat alles alles is. Dat dat God is, verlichting, is niet waar. Ja, alles is een voor het ego, in en als deze wereld. Alles is immers energie. Als je God nimmer ontmoet hebt, moet je ook wel zo denken. Dat is immers onwetendheid!... Je bent niet het brein. Je hebt een brein. Je hebt geen Zelf maar bent DAT.

Welke weg is de beste?

Vanmorgen vroeg bezocht ik samen met Chandra een gemeente, kerk, in Warmond. Mogelijk met Nederlands bekendste evangelist Jan Zijlstra, als voorganger. Deze man van reeds 80 jaar oud, heeft heel wat wonderbaarlijke genezingen verricht in de naam van Jezus. Mensen die volkomen waren opgegeven door de heren en dames doktoren: 'Sorry, we kunnen echt niets meer voor u doen!'...

Nu denk je misschien aan wonderen waarin psychologie een belangrijke rol speelt. Dat mensen ziek zijn tussen hun oren. Dat ze helemaal niet echt ziek zijn, fysiek gesproken. Dat gebedsverhoring enkel psychosomatisch ziekten aanpakt!

Kan allemaal zo zijn maar... Hoe verklaar je dan mensen die feitelijk, fysiek, ziek zijn verklaard. Iemand die daadwerkelijk – bijvoorbeeld – blind is aan een oog: dit oog beschadigd is! Ik sprak een jongedame waarvan een oog blind was en een oor doof. Beiden werden plotseling geheel genezen tijdens zo'n gebedsdienst. Het ziekenhuis in Groningen kon het niet verklaren!... En een onderzoek naar haar volledige genezing werd ingesteld. Ja, deze wonderen worden 'scheppende wonderen' genoemd, omdat er echt een daadwerkelijke (organische) verandering te

zien is. Ik heb meer mensen over zulke wonderen, volledige genezingen, gesproken! Vanzelfsprekend bereiken zulke wonderen de media en directe omgeving, en het wil dan ook zo zijn dat plaatselijk waar iemand genezen is, een dorp uitloopt naar een volgende gebedsdienst aldaar!...

Veel mensen komen dan tot bekering: laten God toe tot hun Hart.

Toen Yeshua sprak over zijn eenheid met God, begreep niet iedereen hem. Maar doormiddel van zijn wonderen, openden men toch zijn hart.

In India worden zulke meesters – die wonderen verrichten – onder de lagere goden gerekend. Omdat naar zeggen het minder intelligente mensen aantrekt.

Bhakti yoga is de weg van toewijding. Dat je door devotie een wordt met God.

Jnana yoga is de weg van kennis. Dat je door inzicht een wordt met God.

Bij mij staat eenheid centraal en niet de zogenaamde weg.

Je hebt bijdehante boeddhisten die zichzelf op de borst slaan, omdat ze helemaal niet geloven in God. Is hun weg dan beter?...

Iedere weg is in mijn ogen shit, omdat het het element tijd vertegenwoordigt. Mensen praten altijd over wat niet is maar wel zal komen! Dat ze van A naar B bewegen.

Mensen vergelijken dan hun weg met die van iemand anders en geloven dat hun weg de beste is.

God of de Waarheid is belangrijk en niet dat je jezelf christen, advaitist, boeddhist, moslim, hindoe of wat dan ook noemt.

Jiddu Krishnamurti sprak over de liefde voor de Waarheid.

Waar zit onze passie?

Mensen hechten zich graag aan van alles. En omdat je je niet kunt hechten aan de Waarheid, hechten mensen zich aan hun beeld daarvan en aanbidden dat. Sommige mensen noemen zulk beeld ook wel concept(en) of zelfbeeld.

K zei dat de Waarheid een land zonder paden is.

Yeshua zei, wie mij heeft gezien heeft God gezien.

Uit beiden spreekt directheid.

Net als uit: Tat swam asi (Dat ben jij).

Ik zeg: Eenheid vraagt niets.

Als mens gaan we allen onze weg, hier en nu. Denken we na over onze gezondheid en verlichting (gelukkig zijn). Wie wil er niet gelukkig zijn? Hier in het Westen dragen we vooral het kruis bewust of onbewust op onze schouders mee.

Ook de kerk biedt op haar manier verlichting aan. Ja, zelfs wonderen.

Als mens ben ik hier geboren en daarom meer gevoelig voor zijn boodschap, die van Yeshua. Maar buiten Israel heb ik ook India bezocht. Buiten de Bijbel heb ik ook Oosterse geschriften uitvoerig bestudeerd. En dergelijke!...

Ondanks mijn liefde voor Yeshua, weiger ik me aan het verhaal te hechten.

Zeg nu niet, dat Yeshua (Jezus) een verzonnen persoon is: want de meeste onderzoekers zeggen dat hij bestaan heeft.

Wat is non-dualiteit?

Nu ga ik hier niet tegen jouw inzicht in, zelfs niet tegen je geloof. Blijf gerust lekker bij jezelf, in je comfortzone. Als er iemand is die onze grote leermeester is, dan is het wel het leven zelf, nietwaar? Als we iets echt niet goed zien, dan lopen we zelf vroeger of later lekker tegen een muur aan. Het leven geeft ons alle ruimte om te leren. Een leermeester met eindeloos geduld, zagezegd!

Nu schrijf ik hier gewoon mijn ding. Nogmaals wees er gerust totaal mee oneens.

Als je je nergens aan hecht (noch innerlijk noch uiterlijk), kan je ook met niets in conflict zijn. God – ons ware natuur – is vrij in zichzelf en als

zichzelf. God is wel in de wereld maar niet van de wereld.

Ben je gehecht aan je geld, dan zul jij je aangevallen voelen als iemand jou wil beroven, oplichten en dergelijke. Is geld gewoon wat het is voor jou, ken je alle voor en nadelen ervan, dan zul jij je niet aangevallen voelen.

Ben jij je geloof, hecht je je aan je geloof. Dan word je link als iemand jouw geloof aanvalt.

Zo zijn mensen overal aan gehecht. Geld, land, godsdienst, gezin, eten van vlees, roken, alcohol, et cetera, et cetera. Ook kun je hechten aan innerlijke ervaringen.

Alleen als je niets bent, kan er sprake zijn van liefde in de plaats van gehecht zijn.

Liefde voor je land is iets anders dan gehecht zijn aan je land. Je kinderen liefhebben lijkt me niet hetzelfde als gehecht zijn aan je kinderen.

Als je niet je ervaring bent, als je niet de wereld bent, als je niets bent, kun je oog blijven hebben voor alles. Daarom wordt God ook weleens afgebeeld als oog.

Als het regent, wie wordt er dan nat?

Je bent Niets

Maar die harde noot, is moeilijk te kraken! Of moet ik zeggen: te pruimen?

Wie wil er nu niets zijn in deze wereld? waarin bijna alles schreeuwt om aandacht.

Mensen die in het geheel bijna niet worden op gemerkt, begaan weleens de meest verschrikkelijke dingen om maar op te vallen. Je ziet dat alles terug in de kranten dan. Dan zijn ze wel bekend, gekend, door iedereen.

Er is een bekende koan: 'Als een boom in een bos omvalt en er is niemand in de buurt om het te horen, maakt het dan geluid?'

Wat maakt dat nou uit, zal dat de boom weerhouden om te vallen?

Alles in de natuur is echt, omdat het gewoon zijn ding doet.

Aan leraren wordt er weleens gevraagd, als er nou niemand

geïnteresseerd is, wat dan? Het antwoord is dan vaak: Zwijgt een vogel als er niemand in de buurt is, die luistert?

Er zijn mensen die enkel zingen onder de douche. Zijn dat mensen die enkel vals zingen? Alleen als je niets bent, kun je alles zijn. Kun je alles in vrijheid gewaar zijn. Maar je bent niet wat je waarneemt. In werkelijkheid ben je Niets. Wel in de wereld maar niet van de wereld. Als je je hecht ergens aan: innerlijk of uiterlijk. Onderwerp je je aan de wereld.

Ons ware natuur vraagt om zelfkennis. Anders is het zoiets als miljonair zijn maar het niet weten.

We zijn allemaal parels maar de shit erop, de modder,... kan jou het idee geven dat JIJ van geen enkel waarde bent. Op die manier loop je dan je ware natuur mis. Ja, je bent de Zoon van God. En de Zoon is gelijk zijn Vader.

Toen Yeshua radicaal begon te spreken over de non-dualiteit met God, kregen de Joodse gezaghebbers de kriebels. Nee, alleen God is God! God heeft geen gezin, geen kinderen! Maar Yeshua durfde te blijven preken: Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.

We kennen de rest van het verhaal... De machthebbers rekende – helaas – met hem af!...

Ik ben niet Yeshua. Of Krishnamurti. Of Nisargadatta. Of Alexander Smit. Of Boeddha. Of Ramana Maharshi. Of Poonjaji. Of...

Je bent altijd jeZelf. De naam en vorm doen er niet aan toe of toch wel? Aan jou dat werkelijk te ontdekken! Zelfkennis is immers nimmer tweedehands.

'Wie ben ik?'

De grote levensvraag!

Het denken kan deze vraag niet beantwoorden – al kun je met het denken heel ver komen. Maar je blijft aan de buitenkant zitten!

Ook spirituele trucjes zijn leuk maar geven geen Antwoord. Want het ultieme antwoord, ben jezelf, in alle eenvoud, hier en nu. Zonder daarbij op je horloge te kijken!

De weg die we zijn

Je kunt niet om jezelf heen. Je kunt niet beweren dat je er niet bent.

Geloven dat alles slechts een droom is, is in mijn ogen prima! Want dan ben jij geen droom!

Jij bent altijd belangrijker dan welke fijne droom of nachtmerrie ook.

Hecht je nergens aan en dat is ook onze ware natuur, dat we niet gehecht zijn ergens aan.

Waarom zeg ik dan, dat je je nergens aan moet hechten?

Het is zoiets als: zoek niet naar die bril, want die zit al op je neus!

Dat je nu wel of niet zoekt, die bril zit daar. Alleen in ons hoofd zijn we verward. Van die verwarring kan je als mens (lees dan ook 'mens') behoorlijk last hebben. Als buitenstaander kun je dat vreemde gedrag goed waarnemen: je ziet iemand met een bril op, zoeken naar een bril. Goed... niets menselijks is mij vreemd!...

MAAR...

Iedere poging om er te zijn is gedoemd te mislukken. Omdat een poging samen zal gaan met een bepaald resultaat. En wat komt zal ook weer gaan, lijkt mij. Dus je gaat dan nog beter je best doen om er te zijn. Het lijkt dan op achter je eigen staart aan lopen.

GOED...

Menselijk gesproken denken we van alles wel of juist niet te moeten doen. Het filmdoek blijft echter onaangeroerd onder al die actiefilms of zogenaamde natuurfilms. Je hoofd zal zeer zeker het voordeel ervaren of het nadeel, ergens van. Maar geloof mij... als het je echt allemaal niets meer uitmaakt, zal ook je hoofd beter gaan functioneren.

Bij een keuze: kies je eigenlijk tussen twee kwade het beste.

Bij keuzeloos gewaarzijn: bepaalt de keuze zichzelf. ^[L]_{SEP} Wat maakt jou die wereld nou uit, met al zijn oorlogen, ziekten en verderf? Wat probeer je te redden of te veranderen? Vanuit de wereld kun je weinig goeds doen, lijkt mij. Wie denkt vanuit gehecht zijn goed te kunnen doen, weet niet wie hij werkelijk is.

Uitgelezen?

Ik zeg niet dat het verkeerd is om spirituele boeken te lezen als: de Bhagavad Gita, Een cursus in wonderen, het Nieuwe Testament, de Koran,... et cetera! Maar... men kan er niet meer zonder!...

Het geestelijk voer lijkt niet meer direct tot ons te komen.

Net zoals sommige onder ons drugs gebruiken om ervaringen te hebben.

Wanneer stopt dat alles en leert men zonder kruk staan?

Osho stopte met lezen na zo'n 150.000 boeken te hebben gelezen. Deze man kon blijkbaar echt heel snel lezen!...

Jiddu Krishnamurti las enkel thrillers.

Boeddha verliet zijn rijke bestaan als prins en las daarna mogelijk niets meer. Terwijl boeddhisten over de hele wereld wel grondig studeren. Jezus las in de synagoge uit de Joodse rollen. Dat was alles, zover we weten.

De Laatste Illusie

Ben je niet zelf maar mogelijk wel al je denkbeelden over jezelf. Zoals we ook denkbeelden hebben over de wereld om ons heen.

De wereld om ons heen verandert steeds.

Kijk je naar jezelf, het zogenaamde subject, dan openbaart alles juist zich daarin.

Je leven kan als een nachtmerrie zijn, innerlijk en uiterlijk. Maar ook net andersom: fijn en rijk. Toch blijft in alles beweging, verandering zitten, nietwaar?

Nu blijkt het subject het ware te zijn en tevens ondeelbaar. Daarentegen bestaan er oneindig veel ego's met diverse namen en vormen: 'Nathan', 'Jan', 'Klaas', 'Truus',... Zonder ego kun je je hier niet manifesteren op Facebook of waar dan ook!

Er zijn mensen die denken het ego te zijn, iemand te zijn. Ze denken dus hun droom te zijn, de(ze) wereld!

Alleen God weet, beseft, dat hij niet de wereld is. Hij is wel in de wereld maar niet van de wereld. Als jij God realiseert als jezelf, dan moet de wereld wel van je afvallen, zoals een hond natte druppels van zijn pels afschudt.

Iedere waarneming, innerlijk en uiterlijk, is slechts een illusie = dat wat jij in werkelijkheid niet bent.

Maar dit is geen theorie. Als theorie kun je dan hard en onverschillig worden. Als waarheid blijf je ook zacht als boter. Zoals een avocado van buiten zacht is maar van binnen hard, in de kern.

Het is een padloos pad. Dat betekent dat je er geen moeite voor hoeft te doen, enkel 'neti neti': het volledig besef dat je niet dat of dat of dat of... bent.

Als theorie creëer je mogelijk een nog grotere nachtmerrie van je leven! Niemand wil in een nachtmerrie zitten, lijkt me!...

Vergeet de theorie: dat alles een illusie is.

Bewandel het pad ervan!

Ego's

In de droom kom je allemaal ego's tegen. Niet 1 maar oneindig velen. Maar... er is enkel 1 God, enkel DAT.

Hier op Facebook praten ego's met elkaar. Maak je dus geen illusie dat hier geen ego aan het woord is.

Maar het ego is betrapt! Betrapt door zijn eigen beperkingen!

Mijn leven is slechts een droom.

Is liefde de realiteit?

Liefde als ervaring is slechts een illusie, een droom. Iets dat komt en gaat. Liefde als idee ook, omdat je ideeën kunt vergeten.

Liefde ben jij en daar kun je nimmer omheen.

DAT wat je werkelijk bent

Hoe mooi of lelijk je leven ook moge zijn, het is slechts een droom. Het enige onderscheid is dat de een een nachtmerrie heeft en de andere niet. De mens wil gelukkig zijn maar creëert toch zijn eigen nachtmerrie's. Of het lukt hem toch een fijne slaap te hebben. Ook IK (de persoon, ego: in dit geval) droom en maak daarom mijn onderscheid daarin. Dat is een gegeven: dat sommigen (de) realiteit noemen!

Het zogenaamde subject, 'jij', is JUIST de HOOGSTE WERKELIJKHEID. Niet zijn droom maar waarin de droom zich manifesteert. Wat niet komt en gaat.

Nu ga je daar mogelijk over nadenken, 'wat niet komt en gaat'.

Dat veroorzaakt slechts een nieuwe droom.

JIJ bent DAT, en dat is alles.

Jij bent niet de kruik maar de ruimte in die kruik maar in werkelijkheid is er helemaal geen ruimte in die kruik. De kruik kan helemaal niet de ruimte bevatten. Anders zou met het breken van die kruik de ruimte verdwijnen. Juist als de kruik breekt (lees: als de droom eindigt) openbaart zich de oneindige ruimte. DAT wat je werkelijk bent. Maar we zijn geïdentificeerd met de kruik en met die ruimte in onszelf en noemen dat God. Er is helemaal geen ruimte in onszelf: die illusie komt door de kruik. De ruimte buiten is niet anders dan de ruimte in onszelf en deze zijn niet-twee!

Spreek niet over die kruik en ruimte maar besef dat er slechts oneindige ruimte is.

De kruik droomt van zijn ruimte. Als de kruik breekt BEN jij daar! De absolute oneindigheid.

Alles is een illusie

Behalve jij!

Jij gaat alles vooraf. Zelfs aan je eigen kinderen.

Jij bent belangrijker dan je baan, of wat dan ook.

Toen God sprak tot Abraham (de grote man van het Eerste Verbond), vroeg Hij hem alles achter zich te laten. Ja, zelfs zijn familie en bezittingen. God riep hem, Abraham als het Ware Zelf.

De grote man van het Tweede Verbond met God, vertelde zijn aanhang echt niets anders: Wie niet bereid is alles achter zich te laten, is mij niet waardig, sprak Jezus herhaaldelijk!

De ware natuur roept ons.

Niet dat we niet als mens mogen leven.

Niet dat we als mens niet kunnen lijden en genieten.

Maar de ultieme werkelijkheid trekt zich in werkelijkheid zich nergens wat van aan. Omdat DAT enkel IS, wat we ZIJN.

Wereld als illusie

Is de wereld slechts een illusie?

Een van de leukste voorbeelden vind ik, die van die slang.

Je loopt in het donker in het bos en opeens denk je, geloof je, een slang te zien.

Maar... het is helemaal geen slang maar een stuk touw (zie foto: deze maakte ik toen ik vanmorgen een strandwandeling ging maken).

Zo ziet men de wereld aan als werkelijkheid, als echt.

Maar... de wereld is een illusie, helemaal niet wat je denkt!

Dat wat echt is, ben jezelf. DAT wat *tijdloos* IS.

Het Getuigebewustzijn

Het getuigebewustzijn vertegenwoordigt niemand, want er is niemand.

Zoals een spiegel alles weerkaatst zonder iemand daarbij te zijn.

De mens is wel iemand, naam en vorm.

Maar wat we werkelijke zijn, is Niets.

De mens is beslist niet gevoelloos, heeft beslist behoeften, en dergelijke!

De mens volgt zijn eigen staart, zoals een hond kan doen. De mens kan in de illusie verkeren dat er iemand in hem is.
Maar bewustzijn zelf is niemand. Bewustzijn is oneindig maar als we geïdentificeerd zijn met het lichaam is ons bewustzijn beperkt.
Als de kruik denkt dat de ruimte in de kruik zijn ruimte is. En denkt dat deze ruimte afgescheiden is van de ruimte buiten de kruik. En denkt dat de ruimte kleiner of groter is, dan de ruimte in andere kruiken, is er sprake van identificatie. Want!... het feit wil: als de kruik breekt is er nimmer sprake geweest van een eigen ruimte. Er is in werkelijkheid maar een onverdeelde ruimte. Door niets en niemand te bezitten!
Menselijk gesproken kunnen we van mijn bewustzijn spreken, vanwege de herinnering aan eigen naam en vorm. Maar in werkelijkheid weerkaatst de spiegel alles wat is.
Het getuigebewustzijn is geen beperkt bewustzijn. Ook niet iemands bezit.
God is universeel en oneindig groter dan de schepping.
God is niet iets wat we kunnen bezitten maar wel zijn.
De mens denkt altijd in termen van bezit en geen bezit.
We hebben geen bewustzijn maar zijn bewustzijn.

Zoeken

Zoek en je zult vinden?

Ja, alles wat met het waarnemen te maken heeft.

Misschien zoek je naar een baan of bepaalde kennis ergens van!... Of wil je weten dat er leven na de dood is.

Maar... waarin vindt dat zoeken plaats?

Het filmdoek is natuurlijk niet interessant als je naar een film wilt kijken.

Je zegt niet tegen je vriend: 'Goh, laten we een groot scherm gaan kijken.'

Wie vindt de vraag interessanter dan het antwoord?

Wie vindt de weg belangrijker dan het doel?

Maar JIJ bent er AL.

Maar daar kun je je niet aan hechten. Je kunt je niet hechten aan iets dat je niet kunt observeren, nietwaar?

JIJ bent reeds al vrij maar het denken kan zeggen van niet.

Hecht je nergens aan, is mijn advies. Want dat betreft altijd hetgeen wat waarneembaar is. Maar dat onthechten gaat vanzelf als er sprake is van inzicht. Je hoeft er geen klooster voor in te gaan. Zelfkennis bevestigt dat wat is. DAT wat je werkelijk bent.

Er bestaat geen school voor zelfkennis dan het leven zelf, daar waar jij bent. En waar jij bent, is geen bepaalde plaats.

Toen aan Yeshua werd gevraagd wanneer het Koninkrijk van God zou komen en waar, antwoordde hij met: Het is er al, het is onder ons maar niemand ziet het. ... En hij zei: Geloof er niet in, als mensen zullen zeggen, het is daar.

Van het Koninkrijk van God kun je natuurlijk een voorstelling maken in je hoofd maar is dat het waarachtige Koninkrijk? Het is daar waar jij bent. En er is al sprake van gewaarzijn. Maar het kan zijn dat je liever iets zoekt en vindt.

Wat je vindt kan je verliezen maar wat je bent niet.

Ze zeggen dat een goeroe met zijn vinger naar de maan wijst. Valt er dan toch weer iets te vinden?... Misschien moet je wel eerst van alles vinden en ervaren: omdat dat toch in je hoofd zit! Misschien behoort je eerst geheel je denken bewust te worden, in ieder opzicht. Misschien behoort je eerst de partner van je dromen te ontmoeten! Misschien moet je eerst de hemel hebben gezien!

....

Zen, zin en onzin?

Zen staat voor meditatie en het dagelijks leven.

Ooit kreeg een leerling van een zenmeester een draai om zijn oren omdat ie zeurde over zijn werk: dat ie zijn werk niet leuk, interessant genoeg vond. Bij zen gaat het namelijk om dat je leeft met aandacht. Dat je met aandacht handelt. Dus, op die manier staat niet je werk centraal, dat het leuk is of niet.

Bij zen gaat het niet om geloof. Maar om aandacht voor het moment, dat we leven noemen.

Met aandacht bijvoorbeeld de afwas doen.

Een hele bekende zen-uitspraak is dan ook: 'Het buitengewone, ligt in het gewone.'

Bij zen is ook alles leeg. De volheid ligt bij jou: leef je met aandacht? Zie je bijvoorbeeld de schoonheid van een blad in de wind? ... Hoor je wel bewust de insecten in je tuin? ... Horen jouw oren nog wel het gelach van kinderen? ...

Doe je je werk op de automaat of bewust, met aandacht?

Toch... twijfel ik hier ook aan, aan zen.

Omdat je in mijn ogen er al bent. Natuurlijk lijkt het me slim om, bijvoorbeeld, met aandacht in het verkeer te zitten. Of er te zijn voor je kinderen.

Maar jezelf opsluiten in het concept van 'aandacht'? ... Uren zitten en kijken naar jezelf? ...

Ik ben niemand. Kunstjes kunnen tijdelijk leuk zijn maar als levensweg??

Doe ik altijd met alle aandacht de afwas? Wil ik dat wel? Moet ik iets bereiken dan? Of mag ik er gewoon zijn? Kan ik nu vrij zijn?

Nietsdoen

Je hebt een baan en toch doe je niets. Je hebt een gezin en toch doe je niets. Je sport en toch doe je niets. ... Omdat je er niet mee geïdentificeerd bent.

Kan dat dan?

Dat kan omdat ons ware natuur leegte is. Dat we niemand zijn.

Geen leegte van een doodkist. Geen leegte van rot fruit. Maar de leegte van een groot meer, dat in eenzaamheid ligt in maneschijn.

Als je leeg bent ben je geen ongevoelig persoon. Maar je bent wel in de wereld maar niet van de wereld. Zoals ze zeggen dat goud niet van deze aarde is maar sterrenstof.

Wij zijn gelijk aan God, ja God zelf.

En als God hoef je niets te doen. Jouw aanwezigheid is voldoende. Het feit dat je hier en nu bent.

Maar als je geïdentificeerd bent met de wereld, ben je onderworpen aan al haar acties. Er is geen weg dan jijzelf. Dan het feit dat je bent; 'Ik Ben'.

Alles wat we waarnemen is zoals het is. Een scheet is een scheet en een lach van een kind een lach. Een ongeluk een ongeluk en lekker eten lekker eten. Menselijk gesproken is daar helemaal niets mis mee. Mijn advies is dan ook: Kijk uit met oversteken.

Maar verder kunnen en hoeven we ook niets te doen.

Zoals de wijze man uit Nazareth al zei: Maak je geen zorgen over de dag van morgen. Maak je geen zorgen over wat je dan zult dragen en zult eten. Jouw zorgen kunnen nog geen haar die wit is zwart maken.

Toch was deze man zeer behulpzaam. Hij sprak over een grote liefde voor onze naasten.

Hij zei dat, wanneer je hem zag, God zag! Maar mensen die hem kenden als mens, geboren uit ouders, veroordeelden hem om wat hij beweerde!

Hij zei ook hecht je nergens aan: Want wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen.

Tegen iemand die hem wilde volgen maar toch eerst nog naar een belangrijke begrafenis wilde, zei hij: 'Laat de doden de doden begraven!'

Niets is belangrijker dan God. En jij bent op geen enkele manier afgescheiden van hem. Slechts in en door ons hoofd, bestaat er zoiets als afgescheidenheid en de ervaring van ontmoeting.

In God bestaat geen dualiteit, geen actie, geen tijd.

Omarm dus je ware natuur en daar hoef je helemaal niets voor te doen.

Verlicht of niet?

Pijnlijke vraag...

Hoeveel beweren niet van zichzelf er te zijn en vallen dan toch door de mand? zagezegd.

Maar... je bent er al!

Laat dat beeld maar van jezelf vallen!

Ja, je mag er zijn.

Zeggen dat je wel of niet verlicht bent, is ergens volslagen kinderachtig. Net of dat je zegt: 'Ja, God houdt van me.' ... 'Nee, God houdt niet van me.'

Geloof mij: God houdt altijd van je!

In liefde namelijk is er geen dualiteit, afgescheidenheid.

Deze liefde kan je realiseren. Dan ben je gelijk aan God. Maar ook als je deze liefde niet bewust bent, is zij er wel.

Poonjaji zei over verlichting het volgende:

Ik Ben verlicht. ... Ik Ben niet verlicht. Bij beiden is er sprake van IK BEN.

Welkom in Satsang!

Je komt dan een zaal binnen of een privéwoning en gaat ergens zitten. In het middelpunt zit een dame of heer. Iemand die zegt, gerealiseerd te zijn.

Er is ruimte voor stilte en dialoog. De Waarheid staat centraal, want 'satsang' betekent immers een samenkomst in Waarheid.

De Waarheid zit daar in gestalte van een mens. Een zogenaamde guru of leraar.

Soms wordt hier misbruik van gemaakt. Misbruik van de goedgelovigheid van de bezoekers. Geld, seks en macht zijn en blijven gevoelige zaken, nietwaar?

Maar laat staan, dat iemand echt gerealiseerd is. Echt een spreker van Waarheid, zoals Jiddu Krishnamurti (1895 – 1986) zelfs zichzelf noemde, al had ie niets met volgelingen en aanbidding!

Nu zit jij daar aan de voeten van een gerealiseerde, welk voordeel scheidt dat voor jou, als zoeker?

Als we ons niet hechten aan een leraar en de leraar niet uit is op jouw geld, lichaam en toewijding dan... alleen dan... kan er sprake zijn van een ontmoeting in Waarheid, lijkt me! Anders is het een ontmoeting in alles behalve – in – DAT.

Ja, de Waarheid maakt ons vrij.

Waarheid, dat geen kennis is uit een boekje.

De leraar is als een spiegel. Waarin je al je sterke- en zwakke punten mag zien, zonder enig oordeel. Want het oordeel houdt ons gevangen in

deze wereld.

'Vrijheid gaat aan vrijheid vooraf,' zoals Krishnamurti zo mooi formuleerde.

Satsang biedt je uitzicht op Waarheid mocht je deze nog niet gerealiseerd hebben.

En deze realisatie vraagt geen enkele inspanning, omdat je al gerealiseerd bent. Je zoekt als (be)zoeker naar jezelf, terwijl je er al bent. En daar herinnert de(ze) leraar je aan, in liefde naar ik hoop!

Nawoord

Je bent niet wat je denkt dat je bent.

Je bent er al.

Daar gaat geen denken aan vooraf.

Nathan Wennegers

www.EenheidvraagtNiets.nl

